

Ừ TỐ THÍCH CẬU TÊN XUI XẼO

Contents

Ừ TỐ THÍCH CẬU TÊN XUI XẼO	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	9
8. Chương 8	11
9. Chương 9	13
10. Chương 10	15
11. Chương 11	17
12. Chương 12	18
13. Chương 13	20
14. Chương 14	22
15. Chương 15	24
16. Chương 16	26
17. Chương 17	28
18. Chương 18	30
19. Chương 19	33
20. Chương 20	33
21. Chương 21	35
22. Chương 22	36
23. Chương 23	37
24. Chương 24	41
25. Chương 25	43
26. Chương 26	44
27. Chương 27	45
28. Chương 28	46
29. Chương 29	47
30. Chương 30	48
31. Chương 31	49

Ừ TỐ THÍCH CẬU TÊN XUI XẼO

Giới thiệu

Trong cái nắng gắt mùa hè, hai cô gái xinh đẹp ai cũng phải liếc nhìn. Nó thì mặc chiếc áo sơ mi với

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/u-to-thich-cau-ten-xui-xeo>

1. Chương 1

Trong căn phòng tràn ngập ánh nắng ấm áp của tiểu thư nhà họ Lâm, tiếng chuông điện thoại eo vang không ngừng

- Alo papa gọi con sớm vậy có gì không pa?

- Hoàng Nhi papa có chuyện muốn nói với con, con về Việt Nam nha

Đang ngái ngủ nghe thấy papa nói về nước nó hết ầm lên vì sung sướng. Cũng phải nó đã sang Mỹ từ năm nó 10 tuổi mà đến giờ cũng bảy năm rồi. Nó nhớ mọi người lắm mà papa ko cho nó về nay được về nó vui lắm.

- Thật hả papa? Con iu papa lắm! Chiều nay con ra sân bay, papa không phải đón con đâu. Con tự về được.

- OK con gái iu, ai dám cãi lời của tiểu thư chứ

Nói sơ qua về nó nè: Lâm Hoàng Nhi (17 tuổi) tiểu thư tập đoàn C&G cực kì xinh đẹp. Tính tình thì dễ thương lém lỉnh và vô cùng tinh nghịch. IQ: 180/200

Quay lại truyện nào

Nó vội vàng chuẩn bị đồ đạc trở ra sân bay, nó háo hức muốn được về nước. Nó nhớ lắm luôn và giờ nó sắp được gặp lại đất nước thân iu rồi. Bước lên máy bay ngồi ghế hạng Vip (sướng thế) bên cạnh nó là một anh chàng đẹp trai quá nha, chiếc mũi cao thẳng, da trắng như con gái í, phải nói là hấn như tài tử vậy đó. Nhưng mà trông hấn thật kiêu ngạo lạnh lùng khiến nó phát

sợ. Đang say sưa ngắm thì hấn lên tiếng:

- Nè nhỏ kia nhìn đủ chưa? Lau nước miếng đi. Tui biết tui đẹp trai không cần phải ngắm mãi thế đâu (tự tin quá)

Nó giật nảy mình vội lau nước miếng nhưng làm gì có thì ra là hấn lừa nó. Nó giận lắm ngẩng đầu lên nhìn cái bộ mặt lúc nãy nó khen là đẹp trai mà giờ đáng ghét quá. Nó không thèm cãi vs hấn nữa mà quay qua nghe nhạc, lẩm nhẩm hát theo. Hấn ngồi cạnh muốn ngủ thì bị nó đánh thức bởi giọng hát của mình bực bội:

- Nè ở trên máy bay không có chỗ nuôi bò đâu mà cô cứ hát rống lên thế, đau lỗ tai tui quá

Lân này thì hết chịu nổi rồi nó bực mình dẫm lên chân hấn:

- Tui hát mặc tui anh không phải bận tâm. Mà anh quá đang vừa thui đừng tưởng tui hiền mà bắt nạt nhé

- Cô... được lắm mà tui thấy cô thì hiền cái nỗi gì như con cọp cái thì có. Sau này thằng nào lấy phải cô thì thật xui xẻo.

- Này nha anh quá vừa thui.Tui không thềm nói vs anh nữa.

Chẳng biết có phải duyên hay không mà nó vừa đứng lên định đi WC thì cái máy bay nó nghiêng làm cả người nó ngã vào hần.Và hai khuôn mặt sát vào nhau,môi chạm môi.

- Ôi MY FIRST KISS CỦA TUI.Nó mặt ửng đỏ trông đáng iu lắm

- Cô làm gì mà hét dữ vậy đó cũng là nụ hôn đầu của tui đó.Mà cô thật biết lợi dụng nha còn không mau buông tay ra khỏi người tui

- Ủ...thì ai mà biết được

Giờ thì cả hai ngồi im không ai lên tiếng.Cuối cùng thì cũng xuống đến nơi.

Nó đang định xách vali đi thì tiếng gọi rất quen thuộc vọng ra đằng sau:

- Nhi ơi tao nhớ mày quá!Về mà không thềm báo tao tiếng nào

Nó vui lắm ôm chầm lấy con bạn thân;

- Linh tao xinh lỗi tao định làm mày bất ngờ.Thui giờ dẫn tao đi shopping.

- hả?Còn đồ thì sao?

- Kêu tài xế chở đi tao cũng cần mua đồ đi học mà.Papa tao kêu phải học cùng ông anh ta,bên này đâu cho nhảy cóc.

- Ủ đi,giờ đi thăm hà Nội rồi mua sắm lun.

Trong cái nắng gắt mùa hè,hai cô gái xinh đẹp ai cũng phải liếc nhìn.Nó thì mặc chiếc áo sơ mi vs quần bò ngắn đến đùi lộ ra cặp chân dài thon,mái tóc búi gọn lên càng làm lộ khuôn mặt trắng hồng xinh đẹp của nó.Nhỏ cũng đâu kém phần mặc chiếc váy màu xanh dương,rất mềm mại ,mái tóc thả dài xuống càng làm nhỏ trở nên nữ tính hơn.Tụi nó mua bao nhiêu đồ cần chuẩn bị.Vừa đi nó vừa kể cho nhỏ nghe chuyện sáng nay,làm nhỏ cười chết ngất lun;

- Haha Nhi ơi tao nghĩ mày vs ổng có duyên lắm đó.Thui giờ thì về nhà thui

- Ủ..Mày ở lại ăn cơm vs nhà tao nhé.

- Thui mai tao qua đón mày đi học.Giờ tao phải về tối nay còn có cuộc họp bang nữa.Lần sau tao mở tiệc đón mừng “nữ hoàng bóng đêm về chứ”

- OK tuần sau nhé!

Bước vào trong nhà mọi người đang chờ nó.Papa nó mừng iu:

- Nhi hư nhé không thềm về nhà mà còn đi chơi

Nó làm nũng mama nó:

-Mama coi kìa papa mừng con mama ơi con nhớ mama quá!

- Chỉ biết giỏi nịnh thui.Quên papa rồi hả?

- Đâu có đâu con thương pa nhất mà

- Haizzz tui đau lòng chết mất,có đứa em gái bao nhiêu năm ms gặp lại mà nó lại ko thềm đếm xỉa mình.

- Anh hai em nhớ hai lắm lun í.Mà này giờ em có thấy hai đâu.

- Thui đi cô mất đề trên trời hay sao mà không thấy.Tui đứng từ nãy tới giờ nè.

- Ủ em để mắt trên trời zậy đó.Xí...

- Thui hai đứa giờ ngồi vào ăn cơm.Mai còn đi học.Nhi con học tại trường Blue Sky nhé.

- Dạ papa

- Không sao nó lại học cùng con.Thật mất mặt con quá.

- Anh hai ah em chỉ sợ em bị cái “thành tích”quậy phá của anh làm em mất mặt thì có
- Nè anh mày là hotboy đó nha
- Vâng em ko cãi hai nữa.Mai em đi học cũng nhỏ Linh,ko thèm đi vs hai nữa.
- Cái con bé này sắp lấy chồng đến nơi rồi mà còn...MaMa nó lên tiếng
Đang ăn nghe tới từ”lấy chồng”làm nó sặc cả ra
- Mama đùa hả con ở zậy vs pama lun

2. Chương 2

Gặp Lại Mama nó cười mỉm không nói gì.Nó chạy lên phòng ngủ và mơ về một đám cưới tuyệt đẹp với chàng hoàng tử đẹp trai.Đang đến lúc cao trào nhất thì:

- Nhi mày dậy mau lên.sắp trễ học rồi đấy.Tiếng nhỏ Trâm vang lên
- Từ từ mày mới 6h45 thôi mà...hả 6h45 rồi hả saosao không gọi tao sớm hơn.Đợi tao chút
- Đúng là bố tay với mày đó.

Nó chạy nhanh vào trong làm VSCN chỉ 5 phút.NÓ bước ra vs vẻ ngoài cực kì xinh lun.Mái tóc búi gọn lên kẹp bằng chiếc nơ xinh xắn,làm lộ khuôn mặt baby của nó.Làn da trắng càng nổi bật hơn vs bộ đồng phục màu đỏ sọc đen.Trông nó vừa đáng iu vừa dễ thương.

- Pama con đi học ạ
- Nhi nè chiều về sớm pama có chuyện muốn nói vs con.Papa nó mỉm cười một cách bí hiểm.

Bước lên xe BMW màu trắng cùng con nhỏ bạn thân đến trường.Nó ngạc nhiên trước ngôi trường rộng lớn và rất đẹp,cũng phải đây là ngôi trường nổi tiếng của Việt Nam mà.Nhưng nó không hiểu ở đằng kia có cái gì mà mọi người đến đông thế.

- Ê mày có gì mà bọn nữ sinh xúm quanh đó đông vậy?
- Ờ thì là mấy ông hotboy đó mà,trong đó còn có ông anh mày nữa đó.
- Gì ông anh tao mà là hotboy hả?Có mà một lũ hot dog thì có.Hihi.Nhỏ ngạc nhiên cười ầm lên

Không ngờ bên kia các chàng trai của chúng ta nghe thấy hết,quay ánh mắt nhìn nó:

- Này cô kia bị điên hả?Một tên con trai trong đám đó nói,nhưng sao cái giọng nói này quen thuộc vậy nhỉ.Nó ngược lên:
- Trời ơi là anh hả tên xui xẻo?
- Cái gì sao cô dám gọi tôi như thế?

Anh hai nó nhìn hai đứa mỉm cười,lên tiếng:

- Thui thui sắp vào học rồi về lớp đi,Nhi mau về lớp chịu về tao ns vs pama
- Mày quen con nhỏ trốn trại này sao?Hắn lên tiếng giọng kinh ngạc
- UHM em tao đó đừng có bắt nạt nhé

Giới thiệu chút nhé:

Hắn:Hoàng Gia Phong(17 tuổi)đẹp trai,hay trêu nhỏ tốt bụng thiếu gia tập đoàn J&S.IQ:190/200

Anh :Lâm Hoàng Nam(17 tuổi)anh trai song sinh của nó.Đẹp trai rất thương em gái.Cũng là hot-boy.IQ:180/200

Tùng..tùng tiếng trống vang lên.Cô giáo bước vào:

- CẢ lớp hôm nay lớp ta sẽ có bạn mới,Nhi em vào đây

Mọi người nín thở muốn xem lính mới thế nào.

- HI mình tên là Lâm Hoàng Nhi.Các bạn cứ gọi mình là NHì mong các bạn giúp đỡ mình

Woa tiếng mấy bạn nam dưới lớp vang lên“Xinh quá!”,lớp mình đã có nhỏ Trâm nay lại thêm nhỏ này quá hay”

- Nhi em ngồi đâu

- Dạ em ngồi cạnh anh hai em Hoàng Nam ạ

- Nam em cho Nhi ngồi nhé

- Thui cô để nó ngồi chỗ khác đi.Anh nheo mắt nở nụ cười chết người.Đúng lúc đó thì thầy hiệu trưởng bước vào,to nhỏ vs cô giáo:

- Nhi em ngồi cạnh Gia Phong nhe!

- dạ vậy cũng được ạ

Nó bước xuống và ngạc nhiên vô cùng,hắn cũng ngạc nhiên không kém:

- Cô/Anh sao?

- nè ngồi xxixhj vào tôi ngồi vsteen xui xẻo

- Ê nhỏ trốn trại tên tôi là Hoàng Gia Phong.Ok nếu cô còn dám gọi tôi như vậy nữa thì đừng trách tôi

- Không thềm ns vs anh nữa.

Hôm nay là giờ văn mà ở nước ngoài cách dạy khác nên nó cũng khó khăn lắm mới học được.Vậy mà tự nhiên xui xẻo cứ đến ầm ầm hic..kiểm tra đúng là quá..quá xui xẻo

Đành phải “phao”thui.Mà bà Lan văn lại trông coi gắt như vậy nên nó sợ lắm đang đến hồi gay cấn thì cái số nó đen như con chó mực:

- Cô ơi bạn Nhi giở sách ạ.Là hắn chứ ko ai khác ạ

”tên xấu xa,tên bỉ ổi,tôi ghét anh,hãy đợi đấy’ nó thàm nghĩ.Cũng may nhà nó có thể lực nên ko bị sao hết nhưng mà nó tức nó tức lắm.Tên Xui xẻo tui sẽ trả thù anh.

Vậy mà thoáng cái hết giờ nó xaxhs cặp ra về.

- Trâm ơi tao khổ quá mày ơi,tao biết kiểu gì thì ngồi cạnh hắn tao lun gặp xui xẻo.Hic..

- Thui mày tao cũng mún ngồi cạnh hotboy mà chẳng được

- Giờ tao về pama tao kiu về sớm.

Vừa bước vào nhà cả nhà phải nó là rất nghiêm túc không lẽ pama nó đã biết rùi sao..

- Con chào pama.Sao hum nay nhà mình im ắng zậy pama

- Nhi papa ns thẳng vào vấn đề lun nhé.Hum nay con sẽ đi gặp vị hôn phu của mình.

- TRời ơi là trời pama thời đại này rùi mà pama còn hôn phu hôn thê gì nữa ạ.Nó giận hét ầm lên,bắt đầu khóc lóc.

- không ns nhieu chuẩn bị đi ta tin con sẽ thích mà.Đây là mong ước của ngoại con,chẳng nhẽ con đã quên

- dạ con bik òi.Nó nhớ ra lời hứa vs ngoại nó nên nó phải đồng ý để ngoại nó trên kia cảm thấy hạnh phúc.

3. Chương 3

Nó chạy lên phòng kể kkkhoor vs nhỏ Trâm.Nhỏ Trâm nghe xong cũng hét toáng lên:

- KẾT HÔN SAOOOO.....?

- Nhỏ thui mày,giờ tao đi nè khổ ghê.Ko bik thằng chả thế nào.Tao nghĩ chắc là trâu già gặm cỏ non quá

- Mày ơi tao thấy tội nghiệp sao ý

- uh thì phải lấy chồng ở cái tủ này sao ko tội dk.Cám ơn mày lo cho tao nhé

- Không ý tao là tội cho cái thằng lấy mày kìa (^.^)

Nhỏ nghe vậy tức quá đập lun máy.

- Nhi đi nào pama chở con đi trang điểm nữa.Mama noc lên tiếng

-Con xuống liền

Pama dẫn nó đến một salon làm đẹp nổi tiếng.Họ tút tát lại nhan sắc cho nhỏ,Vốn dĩ nhỏ đã xinh nay lại trang điểm vào trông cực baby lun.Bước vào trong nhà hàng sang trọng nó không khỏi làm mọi người ngạc nhiên,hắn cũng không kém phần long trọng..CÁ hai cùng hét lên:

- Cô/anh là hôn phu của tôi sao ?

- Hai đứa quen nhau à?2 gd lên tiếng

- Vâng đâu chỉ quen ạ.Rui tụi nó kể một mạch từ đầu đến cúi mong mọi người hủy hôn.Nưng sự thật đâu như tưởng tượng:

- Hai đứa thật có duyên.Thui ngày mai đến ở nhà bon ta đã chuẩn bị đi.

- Chị thật đúng ý tôi.

Đang định phản đối thì cả hai tui nó cùng chung một suy nghĩ” cô/anh sẽ chết vs tôi”

- Giờ Phong đưa Nhi về nha con

- Dạ

Vào trong chiếc xe cả hai ko ai nói vs nhau câu nào hắn lên tiếng noi

- Nè tui vs cô chỉ giả bộ thui đừng có mơ.Chúng ta chỉ là người dưng thôi

- Biết ời.Không hiểu sao nhỏ thoáng pùn khi thấy hắn ns thế

4. Chương 4

Bước vào trong căn biệt thự rộng lớn vô cùng đẹp.Nhưng chỉ có một căn phòng ngủ thì làm sao được.Làm sao mà ngủ

- Trời ơi,có mỗi phòng ngủ làm sao ...nó hét toáng lên làm ai cũng giật mình

- Đây vợ iu chúng ta ở chung có sao đâu,mà chồng nghĩ biệt tài của vợ là hét nhĩ.

- anh..tôi là vợ của anh lúc nào kia chứ

-Thôi được rồi không gọi thì không gọi.Bây giờ vào phòng ngủ thui.mệt quá!

- uk anh ở ngoài này tô tắm trước nhé.Mà anh ko dk nhìn trộm tôi đâu nhé

- Ok.mà chúng ta kiểu gì cũng là vợ chồng mà.

-Anh...tên biến thái.Ồ yên đó đi

Nó tắm xong bước ra mái tóc vẫn còn hơi ẩm ướt,cả người thơm mùi sữa tắm.Trông nó rất đáng iu.Nhưng...ai mà ngờ nó không mang đồ.Đành phải quần khăn ra ngoài.Hắn ngồi đó nhìn chăm chăm nó.Mặt nó giờ đỏ như trái gấc.

- Nè nhìn vừa thui.Tui đẹp quá hả?

- Xí cô cứ nghĩ cô đẹp lắm hay sao?

- Anh..đang mún ns típ thì hần hét lên quay qua chỗ khác mặt đỏ lự:

- Cô mặc đồ lại đi.Góm qua!

- AAAAAAA...tên xui xẻo,biến thái,xấu xa quay qua đi

- Xin lỗi

Nó mặc vội đồ vào ngồi bên hần hỏi:

- Nè anh thấy gì rồi?

- Những gì cần thấy đã thấy nhưng yên tâm tôi sẽ không để ý nữa đâu

- Anh tên biến thái,anh có thể ns dối để tôi yên tâm được mà

- Mẹ tôi không dạy tôi ns dối đâu

- Xí...Anh cũng thay đồ đi

- Cô ra ngoài đi

- Anh làm như là..dù sao anh cũng thấy tôi rồi thì bây giờ tôi thấy có sao đâu.nó cố tình trêu hần trong đầu nghĩ “làm sao mà hần dám”

- cô tưởng tôi không dám hả?NÓ rồi hần bắt đầu cởi và chỉ con duy nhất một chiếc quần xịp.Nó la ầm lên,làm cả nhà rung chuyển

- Trời ơi tên điên tui ns đùa vậy mà anh nghĩ là thật đó hả?Huhu còn đâu sự trong trắng của tui

- Đây đừng có làm quá lên vậy,chính cô là người yêu cầu tui mà.Hần cười gian mãnh

- Cút đi

5. Chương 5

Nó thầm chửi trong lòng”sao mình ngu dử zậy ko bik nữa,sự trong sáng đáng iu của mình zậy là đã mất hết rồi.A đúng rồi mình có nghe mẹ hần ns là hần bị di ứng vs hạt tiêu.CỐ rồi tên khốn anh sẽ chết vs tôi

- Nè đói rồi ăn anh có ăn lun ko tôi nấu lun cho?

- Sao cô lại tốt zậy,có ý đồ gì ko?

- Anh có ăn ko?ko ăn thì thui ns hoài

- có chứ cảm ơn cô ghen.Hần cười,một nụ cười chết người khiến nó tim đập rộn ràng.

- Zậy...zậy tôi đi nấu đây.Cũng may mình đã chuẩn bị sẵn hehe..giờ thì hần chết rồi.

Nó loay hoay làm một món ăn phải nói là rất ngon,nó chỉ chomotj chut xíu hạt tiêu cũng đủ rồi,cắt thêm một ít ớt cay để làm giảm mùi của hạt tiêu.

- Nè ăn đi.Nó mỉm cười khẽ

- Cám ơn cô.Hắn ăn vào rất ngon miệng tuy hơi cay nhưng vẫn rất ngon.Hắn đã ăn hết.

- Nè vợ làm ngon lắm ,sau này phải thường xuyên nấu cho chồng đấy.

- Anh im ngay chông vợ gì chứ.Thui tôi ngủ đây.

Nó ngồi đọc sách,nhìn hắn.Lúc này khuôn mặt hắn đã trở nên đỏ ửng.Cảm giác buồn nôn cứ dâng lên hắn chạy vào nhà vệ sinh,nôn trong đó.Nó ở ngoài buồn cười lắm nhưng sao 20 phút rồi mà hắn vẫn chưa ra.

- Nè tên kia chết trong đó rồi hay sao mà chưa ra lâu vậy.

Đáp lại nó là sự im lặng đáng sợ,lúc này nó đang lo lắng “mình có quá đáng quá ko?”

Nó xông vào trong nhà tắm.Hiện lên lúc này là hắn đang nằm ngất trong phòng tắm.Mặt mũi tím tái làm nó sợ lắm.

- Đây anh sao vậy?Ko sao chứ xin lỗi anh.Tôi ko cố ý đâu.Huhu...Nó khóc lên như con nít vậy đó.Nó kéo hắn lên trên giường gọi bác sĩ tới khám

- Tiểu thư yên tâm đi cậu chủ đã ổn rồi chỉ cần nghỉ ngơi và chăm sóc là được rồi.

- cám ơn ông

Nó ngồi chăm sóc cho hắn.Hơi thở của hắn yếu ớt càng làm nó có lỗi hơn,nó đâu muốn chuyện này xảy ra đâu chứ.Hắn nằm đó,một giọt nước mắt rơi trên má,miệng lẩm nhẩm:

- MY em ở đâu sao lại đối xử vs tôi như vậy,sao em lại bỏ tôi

Hắn đang nhắc đến tên ai.người con gái đó là ai sao hắn lại đau như vậy.sao tìm mình lại nhói thế này?Tại sao lại vậy.Cũng chẳng hiểu vì lí do gì một giọt nước mắt rơi trên mặt nó.Một bàn tay ấm áp lau khô nước mắt cho nó:

- Cô sao vậy?Sao lại khóc?Thương tôi quá hả?

- Đây anh đừng có mơ,tôi cảm thấy có loix nên ms chăm sóc anh thôi nhớ chưa

- Thôi tôi biết rồi.Cô ns hoài tôi là người bệnh đó.Cô khóc trông như ..

- Như gì?Như giọt lệ của thiên thần đúng ko?Tôi biết tôi xinh mà

- Ơe thôi đi.Tôi ms tỉnh lại đừng làm tôi nhìn thấy cô mà lại ngất xỉu típ đó

- Anh..hôm nay chúng ta cúp cua một bữa đi chơi nghen.OK

- UHM...cô nổi tiếng là hs ngoan vậy mà cũng nghĩ tới việc cúp cua rủ rê tôi ha.

- Xí anh có đi ko

- OK thôi lâu rồi tôi cũng chưa đi chơi.Coi như cúp vs cô một bữa

- Đến chiều tôi nấu ăn rồi chúng ta lên đồi gió chơi nhé

- UHM... nấu ăn cũng được nhưng đừng có bỏ cái đó vào nha.Tôi sợ lắm rồi đó.

- Rồi..rồi tôi xin lỗi anh đừng nhỏ mọn vậy nữa mà

6. Chương 6

Bên ngoài bầu trời xanh,những cơn gió nhẹ thổi qua làm bay vài sợi tóc mai của nó.

- Nè tên kia đi thôi.Nó có vẻ rất vui vì ngày hôm nay,có tiếng là hôn phu của nhau nhưng cũng chưa có cuộc hẹn nào.Tự nhiên nó lại rất mong chờ vào cuộc hẹn này.

- Ê tôi tên là Gia Phong đừng có gọi là tên kia gì nữa

- Ờ thì gọi là tên diên tên biến thái được không?

- Cô được rồi zậy tôi sẽ gọi cô là..Đầu heo

- Anh..tôi xinh đẹp vậy mà...hứ đi thôi

Nó và hần đến cánh đồng hoa oải hương thơm ngát,hần ngồi dựa đầu vào sau cái cây to lớn.

- Đây đầu heo sao cô biết chỗ này hay vậy?Đẹp thật

- Hihi đây là nơi tôi thích đến nhất mỗi khi cảm thấy buồn,nó khiến tôi vui vẻ hơn nhiều

- Vậy bây h cô đang buồn à?

- KHÔNG tôi đang vui,anh là người đầu tiên đến đây cùng tôi đó

7. Chương 7

Hần ngạc nhiên vô cùng,nhưng hần cũng cảm thấy có một chút gì vui vui trong lòng,khẽ lên tiến:

- Nói vậy chắc tôi là người quan trọng và may mắn lắm ms đến được đây cùng cô.

- Tất nhiên rồi tôi kêu anh ra chỗ này chơi cũng là mún nhờ anh nhỏ cổ ,chăm sóc đồng hoa này mà.Nó thần nhiên đáp lại.

- Nè đầu heo đại thiếu gia như tôi mà phải làm công việc này hả?

- Dĩ nhiên vậy tôi ms nói anh là người đầu tiên đến đây để giúp tôi làm công việc này mà.

- Zậy ko phải là chúng ta đến đây chơi sao?Biết trước tôi đã..

- Anh đã ko đến chứ gì?Xí anh tưởng anh quan trọng lắm hay sao mà tôi lại dẫn anh tới mộ mẹ tôi chơi chứ.

- Mộ mẹ cô sao?Vậy Lâm phu nhân là..

- Mẹ kế của tôi cũng là bạn thân của mẹ tôi,bà ấy rất tốt chính vì vậy mà tôi coi bà là mẹ ruột của tôi.

- Đây hóa ra cũng có lúc cô trầm tính ghê ha.Hần nhìn nó,mỉm cười

- Anh đừng có trêu tôi nha.Hihi

- Đây cô cười rất đẹp đó,vậy mà mỗi lần tôi vs cô gặp nhau là cô lúc nào cũng diên lên

- Ê tôi hiền lắm chứ bộ.Tôi hỏi thật anh có ghét tôi không?

- Không có,tôi chỉ mún trêu cô cho zui thôi chứ nào có ghét cô chỉ có cô ghét tôi thôi.hần ngẩng đầu nhìn lên bầu trời cao nói vs nó

- Diên tôi cũng ko có ghét anh.Chỉ tại mỗi lần gặp anh là anh làm tôi phát diên lên.

- Vậy ms là tôi chứ,sau này tôi còn trêu cô nhiều hơn này nữa kìa.

- Anh dám.Còn một chuyện nữa tôi muốn hỏi anh

-Cô hỏi đi

- Người con gái tên My hôm qua anh gọi tên là ai vậy?

- Là bạn gái cũ của tôi người mà tôi yêu thương nhất nhưng cô ấy đã bỏ tôi đi rồi,cô ấy yêu cái sự nghiệp hơn tôi

- Vậy anh còn yêu cô ấy ko?Nó hỏi mà trong lòng như có kim đâm vào vậy..đau thật sao lại vậy?

- Tôi..tôi ko biết.Thôi chúng ta về thôi hôm nay đã đủ rồi

Ngồi trên xe nó im lặng suy nghĩ về người con gái đó.Sao nó buồn khi hấn ns vậy?Liệu hấn còn yêu cô ấy ko?Còn hấn cũng miên man vs suy nghĩ của mình.Liệu mình còn iu My ko?Tại sao nó lại hỏi vậy?

Cả hai cũng bước vào nhà mỗi người một việc,hấn bỏ đi bar giải khuây.Vào trong phòng nó thay một bộ đồ sexy.Nó mặc chiếc váy màu đen tuyền óng ánh tôn lên thân hình quyến rũ,mái tóc xõa dài càng làm nó đẹp hơn,trên mặt đeo một chiếc mặt nạ màu đen lông vũ,nó đi đôi giày cao 8 phân.tất cả cùng tôn lên vẻ đẹp huyền bí của nó.Lái chiếc BMW ra ngoài,với tay gọi điện:

- TỰ tập bang tại bar RoRal nhé,tao mún trở lại

- Ok

Nó bước vào trong và nó càng ko ngờ hấn cũng ở bar này.Nó chọn một chỗ ngồi tay cầm ly rượu Whisky trông nó thật ko còn giống ngày thường.Giờ là một Lâm Hoàng Nhi lạnh lùng scs sảo xinh đẹp quyến rũ.Một tên cầm tiền bước lại chỗ nó:

- Cô em bao nhiêu một đêm

- Biến đi khuất mắt tôi ngay.

- Tiền đây.Tên đó xòe ra một cọc tiền trước mặt nó.Nó khinh bỉ loại người này

- Tiền tôi ko thiếu.Mau biến ra khỏi mắt tôi,trước khi ông gặp chuyện

- Mày..Tên đó giơ tay lên định tát nó,nó nhanh tay giữ lại,hất ra

- Cut đi đừng để tao lặp lại lần nữa

- Anh em lên đi

Hấn kêu một top người lên đánh nó.Hấn ngồi đó nhìn nó chằm chằm,cảm giác cô gái đó rất quen thuộc'Hừ hay đây xem cô ta thể nào.Quản lí Kim điều tra được chưa?

- Thiếu gia đã có rồi.Cô ta là nữ thần bóng đêm bí ẩn nghe ns đã mất tích cách đây 3 năm nay lại xuất hiện.

Nó thấy vậy vẫn ngồi im mặc tên đó kêu người lên đánh nó.

- Các nguwoif thật to gan ko nhận ra ai đây sao?Thì ra là Trâm nhỏ bạn nó

- Nhi mày có sao ko?Bây h tao ms tới xin lỗi

- Ko sao lo quản lí thuộc hạ cho tối vào

Tên đó ngạc nhiên,lấp bắp ns:

- Chị ba là ai sao...sao

- Sao chẳng gì là chị hai đó tui bậy thật to gan lớn mật mà.Trâm tức giận ns

- Em xin lỗi chị hai tha cho em,em thực sự ko biết.

- Được rồi nể tình hôm nay là ngày tao gặp mặt bang nên tao tha ày,biens khỏi tầm mắt của tao đi,đừng để tao thấy mày nữa

Hấn vẫn nhìn nó,bước đến bên cạnh nó thì thầm:

- Nữ hoàng vinh hạnh được gặp cô.Từ lâu đã nghe danh rồi

- Anh..Nó ngạc nhiên trong đầu nghĩ ngợi sao hấn lại tới đây?
- Cô làm tôi nhớ tới một người,ko biết chúng ta đã gặp nhau chưa?
- Chưa bao h

Nhỏ Trâm ngồi bên ns nhỏ,chỉ mình nó nghe:

- Hấn là vị hôn phu của mày đúng ko?
- Uhm.nó khẽ ns
- Hấn chính là Ác quỷ bóng đêm của bang DEVIDS đó
- Vậy sao ?

Hấn quan sát nó rõ là giống nó lắm mà“Tại sao mình cứ nghĩ về đầu heo mãi chứ,chả cãi nhieu quá nên giờ ám ảnh”

- Tôi thực sự rất ngưỡng mộ cô,có hay tôi có thể mời cô một điệu nhảy dk chứ?
- Ok thôi

Tiếng nhạc dạo êm tai,hấn và nó nhảy vs nhau.im nó cứ đập thành thịch mỗi khi đứng sát hấn.“Ko lẽ mình bị bệnh tim sao?Hấn ôm eo của nó ”Cô ấy thật đẹp và quyến rũ’

- Tôi có thể mời cô ăn tối dk ko?
- Ok

Nó và hấn cùng bước vào trong 1 nhà hàng nổi tiếng,hấn ôn nhu ns vs nó:

- Em ăn gì?(thay đổi xưng hô nhanh thế)
- Gì cũng dk’Hừ đúng là cá tên thấy gái đẹp là...vs mình lúc ở nhà hấn có vậy đâu giờ ms bik)

Cũng chẳng hiểu hấn nghĩ gì mà lai gọi toàn món mà nó thích

- sao anh chọn những món này mà ko phải các món cao cấp khác?
- Tôi chọn theo một người bạn,co ko thích?
- ko tôi rất thích,chẳng qua trc h mấy tên mời tôi đi ăn toàn gọi cao lương mỹ vị lấy lòng tôi còn anh lại khác...
- Tôi có thể thấy khuôn mặt của cô chứ.
- ko bao h đâu toi nghĩ đến lúc tôi về rồi.Tạm biệt,cám ơn vì bữa ăn tối tôi rất vui

8. Chương 8

Nó tạm iệt hấn vội vã trở về nhà,thay trang phục rũ bỏ hết lớp trang điểm trên mặt,bước vào phòng tắm.Mùi hương hoa nhài thoảng qua làm nó trở nên thoải mái hơn.Nó bước ra khỏi phòng tắm,trở về đúng con người của chính mình.Một con người ngây thơ và trong sáng,tinh nghịch.Nó mệt nhoài nằm lên trên giường ngủ thiếp đi lúc nào ko hay.Nó vừa ngủ dk một lúc thì hấn cũng vừa bước vào phòng.Hấn ngẩng nó trên giường.Nó ngủ tựa khuôn mặt như thiên thần,thật đẹp,hấn thì thầm vs nó:

- Ước gì ngày nào cô cũng như vậy thì tốt quá

Sáng sớm tiếng chim ca rộn ràng khắp mọi nơi đánh thức nó dậy.Trái vs vẻ yên tĩnh bên ngoài trong phòng của nó thì...

- AAAAAA muộn học rồi tên khốn hần ko gọi mình dậy.Tức chết đi được dám bỏ bản cô nương ở nhà một mình đi học

Nó chạy vội vào VSCN sau đó co chân chạy đi học,nhưng đã xui lại còn thêm xui.

- Á tránh ra

Nó hét lên nhưng đã ko kịp hậu quả là nó và một tên con trai đâm sầm vào nhau.Nó ngược mắt lên là một người con trai vô cùng đẹp trai nha ko kém hần đâu

- Bạn có sao ko?Xin lỗi nha

- Ko..ko sao chỉ thấy vài ngôi sao thui hà

- Bạn thật vui tính..mà bạn học trường Blue Sky đúng ko?Vậy thì tốt quá mình là hs ms

- Ôi trời ơi muộn rồi mình đi trước..hẹn ngày gặp lại nha

nó bước vào trong lớp lại đúng tiết học của bà la sát khó tính“huhu lám sao giờ?tên chết bầm anh nhớ lấy”Nó thầm rửa hần trong lòng.Trong 36 kế đi học của nó thì chui lén vào là tốt nhất.Đang thực hiện chiến thuật mà nó cho là đặc ý thì một tiếng ns vang lên đủ để cho bà la sát nghe thấy:

- Đây đầu heo cô làm gì mà bò dưới đất như con cò hó vậy đó

OMG!hãy nhớ lấy thù này ko trả phi quân tử.Hừ...đang hồi hộp sắp đến lúc tử hình thì một tên con trai và một tiểu thư bước vào lớp.

- Chào các bạn mình là Lê Hà My rất vui dk gặp các bạn

- Xin chào mình là Trương Minh Quân

- Các em vào chỗ đi Minh Quân,Hà My các e có thể tự chọn chỗ ngồi.

NÓi là tự chọn chỗ nhưng chỉ còn chỗ của hần và nó là trống tất nhiên là phải ngồi chỗ nó và hần rồi.Nhưng sao từ nãy tới giờ hần im lặng vậy.Nó quay sang nhìn về mặt của hần.Một vẻ mặt trước giờ chưa từng thấy của hần.Ánh mắt của hần như trở nên mơ hồ.Nó ngạc nhiên:

- Anh sao vậy hả xui xẻo..

Hần chưa kịp trả lời thì tiếng My đã cất lên:

- PHong lâu rồi chưa gặp anh,em rất nhớ anh lần này trở về là mún gặp anh

- Cô tránh xa tôi đi tôi ko còn là một Gia Phong như trước đây nữa đâu.

Hần lạnh nhạt nói ko thềm ngẩng đầu nhìn cô ta.Nó cũng tự hiểu dk phần nào.Là cô gái đó là người mà hần iu sâu đậm,gọi tên trong giấc mơ.Chẳng hiểu sao trong lòng nó cảm giác đau nhói dâng lên từng đợt“liệu hần có bỏ mình ko?”câu hỏi đó cứ bám lấy nó.Đang miên man vs 1 đồng lộn xộn trong đầu thì một tên con trai lên tiếng.là Minh QUân

- Đây gặp dk em rồi,thật có duyên

- Là anh,thật bất ngờ

Trong suốt buổi học đó nó và anh ngồi cạnh nhau hàn huyên vs nhau mãi mà ko nhận thấy nét mặt của hần.Mặc cho nhỏ My cứ thao thao bất tuyệt mãi hần cũng ko để tâm

- Phong hôm nay anh đi chơi vs em nhé.Em thực sự rất nhớ anh mà.MY ns vs hần

- Xin lỗi cô tôi phải về vs cô ấy rồi.Hần chỉ tay về phía của nó,làm nhỏ My tức điên lên:

- Sao lại về vs cô ta chứ hả?Anh có thể ns chuyên vs em một lát dk ko?

- Ok tôi cx có chuyện mún ns vs cô,đầu heo cô về trước đi.Hần ns

Nó bùn ra mặt đau lòng vô cùng nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra mạnh mẽ

- Đi đi tôi tự về cũng dk

Nó bần thiêu như cái bánh bao chiều bị ế, bước ra ngoài nó định đi vs nhỏ nhưng mà h nhỏ vs anh của nó đi vs nhau rồi, hai người này thật tình...

- Ê Nhi lên xe đi anh chở em về
- Vậy em ko khách sáo đâu. Nó trả lời thản nhiên bước vào trong xe
- Anh chưa thấy ai như em ko sợ anh làm gì em hay sao, dám bước lên xe của người lạ ?
- anh đâu phải ng lạ mà tôi vừa thuê vừa thách anh dám làm gì tôi đó. Hứ
- Được rồi nhà em ở đâu anh đưa em về
- Thôi anh đưa tôi ra chỗ nào chơi vui vui chút đi. Chán quá !
- Thôi dk rồi chúng ta đi ra khu vui chơi nào

Hắn và My ns chuyện vs nhau

- Ngày đó em làm vậy vs anh là vì em mún chúng ta có thời gian suy nghĩ về tình iu của mình
- Thử thách sao em lại làm vậy vs tôi. Bỏ rơi tôi khiến tôi đau khổ vậy mà iu tôi sao?
- Ko em iu anh mà. Xin anh đừng đối xử vs em như vậy nữa
- Em nghĩ tôi có thể tha thứ cho em dễ vậy sao?
- Anh có phải vì cô ta mà đối xử vs em vậy đúng ko ?
- em ko dk ns như vậy co ấy ko liên quan gì trong chuyện này
- Vậy.. vậy em sẽ chết cho anh xem. Cô ta vừa s vừa cầm chiếc dao cứa vào tay mình
- My em ngu ngốc vậy. Hắn lo lắng đưa cô ta tới bệnh viện
- Cô ấy ko sao? Bác sĩ lên tiếng, làm cho hắn bớt đi nỗi lo
- Cảm ơn bác sĩ

Hắn quay lại chăm sóc cho cô ta, lấy dt gọi cho nó:

- Hôm nay tôi phải chăm sóc cho My ko về dk

9. Chương 9

Giới Thiệu nhân vật mới:

- Trương Minh Quân thiếu gia tập đoàn H&F đẹp trai tốt bụng yêu nó nhưng ko dk lun giúp đỡ nó. Sau này thì....

- Lê Hà My: bạn gái cũ của hắn nhà giàu xinh xắn yêu hắn thật lòng, ích kỉ là mấu chốt của mọi vấn đề

Nó đang chơi vui về nghe hắn ns vậy, khuôn mặt thoáng buồn nhưng vẫn cố ko để lộ ra ngoài nhưng có một cái gì đó len lỏi trong tim nó mà cả nó ko giải thích nổi.. “có khi nào mình... kooo thể nào mình chỉ là hơi giận vì hắn bỏ mình một mình đi chơi vs My thui ko có ý gì khác chắc chắn là vậy” Nó cố tự tìm ra một lý do mà nó cho là thích hợp nhất.” Minh Quân thấy nó vậy chạy lại hỏi:

- Này em sao vậy?
- Ko sao đâu thôi h tôi cảm thấy mệt mún về nhà
- vậy anh chở em về
- Thôi ko cần em mún tự về lâu rồi chưa đi bộ

- Vậy.....

- Cám ơn vì buổi chiều hôm nay tôi rất vui

Nó tháo đôi giày ra di chân trần mặc cho chiếc chân đã bắt đầu chảy máu do vô tình giẫm phải mảnh thủy tinh bên đường.Nhưng hình như nó ko cảm thấy đau tí nào thì phải,nó vẫn cứ bước đi lòng nặng nỗi buồn và suy nghĩ“tại sao anh lại xuất hiện trong đời tôi?”Nó ns mà chảy nước mắt có phải nó khóc vì hấn.Giờ thì nó hiểu rồi nó đã biết cảm giác này là gì rồi.Hình như ông trời ko thương nó lại còn cho trận mưa ào ào xuống thấm đẫm vào vết thương chảy máu của nó.Xót quá!.Nó mãi ms bước tới nhà.Vào trong nhà nơi đâu cũng có hình ảnh của hấn đây là lần đầu tiên nó phải ở nhà mà ko có hấn ở bên.Buồn!.Giận!.Ghét!.Là những gì nó đang nghĩ về hấn.Nó bước vào nhà tắm,tắm cho sạch mùi máu tanh,cho trôi đi những giọt nước mắt của nó.Nó cảm thấy thật mệt mỏi.Nó nhắm mắt ngủ một giấc mong rằng khi nó tỉnh dậy nó sẽ ko cảm thấy mệt nữa.

Về phần hấn sau khi gọi cho nó xong,hấn chăm sóc cho My cả buổi ko chợp mắt đến khi mẹ của My đến hấn mới đi.

- Dì Liên Nhi đâu rồi ạ,cô ấy ăn chưa?

- Cô chủ ngủ rồi hình như cô ấy bị thương thì phải có vẻ rất mệt cô ấy vẫn chưa ăn.Co kêu ko ai làm phiền nên chúng tôi ko dám lên phòng.

- Vâng.Hấn nghe nó bị thương tự nhiên lo lắng luôn ý,ko để ý xung quanh hấn chạy vội lên phòng.Hấn chăm chú nhìn khuôn mặt say ngủ của nó,bất chợt hấn nhẹ chạm tay lên chân nó.Thật nóng nó bị sốt rồi.

- Haizzz sao lại để mình bị sốt cao như vậy chứ cô bé ngốc này.Đúng là đầu heo mà.

Hấn nhẹ nhàng lấy khăn mát chườm cho nó rồi gọi bác sĩ đến kiểm tra cho nó.

- Cô ấy ổn rồi nhưng mà tôi thấy vết thương ở chân cô ấy bị nhiễm trùng nên đã cho cô ấy tiêm thuốc rồi sẽ ổn thôi.Tôi nghĩ ngày mai hãy để cô ấy nghỉ ngơi

- Cám ơn

Hấn bước đến bên giường của nó,nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên mái tóc của nó.Nó khẽ tựa mình tỉnh giấc nhìn người con trai bên cạnh.

- Này anh về rồi sao?

- Về rồi .Sao cô để mình bị ngấm mưa rồi sốt vậy hả?Tôi lo lắm đấy

- Hử anh lo ah..vậy mà tôi tưởng anh quan tâm bạn gái của mình hơn chứ đâu có thời gian lo cho tôi

Hấn khẽ nhún mày,cười cười:

- Cô ghen ah tôi vs My ko có gì hết tại cô ấy dùng dao tự tử nên tôi ms chăm sóc cho cô ấy lúc đó thôi

Nó mặt đỏ bừng lên,lấp bắp

- Tôi ko ghen hiều chưa.

- Thui cô nghĩ đi

Nó chợt nghĩ ra cách trả thù hấn

- Ê lấy tôi on nước ngọt coi

- Uhm đơ tí.Hấn vội vã chạy đi lấy,nhưng có nước rồi nó lại ns

- Tôi mún ăn cháo hành do anh nấu.

- Gì?cô mún ăn tôi mua cho cô nhưng nấu thì ko dk.Mất hết cả hình tượng hotboy

- Anh ko nấu chứ gì tôi sẽ ko uống thuốc nữa đâu hihi

- Dk rồi tôi nấu

Hắn ngậm ngùi xuống nấu thức ăn. Hắn nấu ăn rất ngon nhưng mà con trai ai lại...30”sau hắn mang một bát cháo lên cho nó. Nó lúc đầu ngạc nhiên lắm:

- Nè anh cũng bik nấu ăn hả?Bất ngờ mà anh có bỏ gì vào ko đó.
- Tôi ko bí ỏi như cô đâu
- Xì..lúc nào cũng nhắc lại chuyện xa lắc xa lơ đúng là đồ con trai nhỏ mọn.
- Thôi xin cô ăn đi.Cô ăn xong cứ để đó.Tôi ngủ đây.

Hắn ns rồi lấy chăn gói lên ghế ngủ ns cũng tội nghiệp cho hắn lại thấy hắn tốt vậy nên :

- Nè lên đây ngủ đi.
- Hả?cô ko sợ tôi làm gì cô ah
- Anh dám ko?Thôi nể tình anh chăm sóc tôi nên lên đây ngủ đi.Ko dk làm gì đâu đó
- Ủ vk mún vậy ck cũng ko nỡ từ chối

Hắn lên giường nằm ngủ.Đang say giấc nồng hắn nghe nó rên“Lạnh quá!”

Hắn ko bik gì chỉ bik ôm nó lấy thân nhiệt của mình sưởi cho nó ấm.

10. Chương 10

Hắn ôm nó,một cảm giác ấm áp lan tỏa khắp người hắn.Lúc này giữa họ ko còn gì ngăn cách,chỉ tĩnh lặng đến mức nghe thấy nhịp tim cùng đập liên hồi của hai người tuy hai mà một.Có lẽ họ là hai con người nhưng giờ đây là họ hòa lại là một.Hắn ngửi mùi hương thơm nhẹ trên người nó.Nó khẽ cuộn tròn vào người hắn.Thật ấm áp biết bao!

Sáng sớm cơn gió nhẹ thoảng qua tiếng lá cây xào xạc,làm nó nhúu đôi mắt từ từ mở ra.Nó cảm nhận dk hơi ấm bao quanh nó.Và có vẻ điều tệ hại hơn là nó đang nằm trong lòng hắn.Chắc chắn theo lẽ thường nó phải hét âm lên nhưng nó cảm thấy ở trong lòng hắn thật làm cho nó ko còn cảm thấy mệt mỏi nữa.Nó nhắm mắt,chưa lúc nào nó thấy hắn đẹp trai như vậy.

- Anh cũng thật đẹp trai
- tất nhiên.Hắn khẽ cất tiếng làm nó giật mình.
- Tôi chỉ ns vậy thôi đừng có mà tự sướng nhé.
- Vậy sao?
- đúng thế này anh bỏ tôi ra đi chứ

Hắn đỏ mặt vội buông nó ra

- Xin lỗi
- ko sao

Cả hai cùng suy nghĩ mỗi người một ý nghĩ khác nhau.Nhưng có thể chắc chắn rằng cả hai đang nghĩ về nhau.Mà họ nghĩ về nhau điều gì thì chỉ có trời biết.Nó ko phải là người thích sự tĩnh lặng,nó lên tiếng trước:

- anh mau đi học đi tôi mệt mún ở nhà,mai tôi đi học sau,anh xin phép giúp tôi
- heo hôm nay phá lệ chúng ta sẽ đi chơi chịu ko?
- Hả chơi ư.
- ko mún vậy thì thôi

- ko ko tôi mún mà đi thui.Mà đi bằng BMW hả?

- uhm

- ĐI xe đạp đi dk ko?tôi mún đi xe đạp

- thôi dk rồi chuẩn bị đi chúng ta lên đường.Mà tôi nghi ngờ lắm nha,cô kêu một sao h đi chơi dk hả?

- ko sao đâu mệt nhưng dk đi chơi là hết ngay.Ns tóm lại là ta đi thui

Nó hôm nay mặc chiếc áo pull quần bò lửng tóc búi gọn lên,đơn giản nhưng ko làm mất đi vẻ rạng ngời của nó.hắn cũng ko kém phần long trọng mặc áo thun màu xanh khoác chiếc áo sơ mi ca rô bên ngoài tóc vuốt ngược lên.Trông hắn thật đẹp trai.Hai người đứng là xứng đôi.

- Đây lên xe đi.Hắn ns vs nó

- uk

hắn đạp xe toát hết cả mồ hôi,thật ra mà ns thì đại thiếu gia như hắn chưa từng phải vất vả vì ai như bây h.Hắn thì vậy còn nó thanh thoi ngồi đằng sau mát mẻ nghe nhạc.Đúng là thật trái ngược.Cũng may đã đến nơi nếu ko hắn sắp mệt chết rồi.

- Đây tôi mún chơi trò đu quay.Nó lên tiếng

- Trời cô là trẻ lên 3 hả?Sao lại ko chơi mấy trò có ý nghhiax một chút mà chơi mấy cái trò thật trẻ con

- Kệ tôi mún chơi là tôi mún chơi ko ai cấm dk đâu.

- Dk rồi cô chơi đi tôi ở đây đợi cô

- Ko tôi mún anh cùng tôi chơi kìa.Nhanh lên

- Đây quá đáng thật.Tôi chơi những trò ấy chả khác nào đánh mất hình tượng của mình.Thật mất mặt.

- Anh có chơi ko hả?Nó bắt đầu nhíu mày hai tay nắm thành nắm đấm

- Ok chơi là dk chứ gì.Ko phải hắn sợ nó mà là thấy nó vậy nên tức cười đồng ý chơi vs nó ko nỡ từ chối.

Nó kéo hắn ngồi lên trên con ngựa gỗ,nhìn cái cảnh hắn lớn tướng vậy mà chơi trò này mấy em nhỏ gần đó bật cười làm nó ko thể nhịn dk,cười theo.Hắn đưa ánh mắt sắc nhất lên nhìn nó.Làm nó cũng phải cố nhịn.

- Tướng anh chơi trò này thật hợp quá đi mất.HIII

- Cô còn cười nữa thì tự đi bộ về nhé.

- Xin lỗi à đừng bỏ tôi.tôi nghiệp.Nó cố tỏ vẻ ngây thơ làm nũng mà ai cũng phải mềm lòng nhìn hắn.

- Cô bỏ cái điệu ấy đi.Phát góm.

Nó giờ thì bị một cú đả kích từ miệng hắn,tức tối chạy lại dduoir theo hắn.Hai người cứ thế vờn nhau cả buổi chiều.Thấm mệt hắn và nó ngồi xuống thảm cỏ xanh mát.Nó ns:

- Vui đúng ko?Công nhận anh chạy nhanh thật tôi ko đuổi kịp dk.

- Là lần đầu tiên tôi đến nơi này chơi mấy trò trẻ con.Hắn quay qua ns vs nó.

- Lần đầu sao?Pama ko cho anh đi chơi hả?

- Pama chỉ quan tâm công việc của họ ko có thời gian để ý tới tôi.

- Vậy sao?ko sao đâu vì giữ nề anh mún chúng ta sẽ cùng nhau tới đây chơi và nhiều chỗ khác nữa.

- Cám ơn cô

Nó cười phá lên:

- Haha anh mà cũng bik cám ơn á hả?Bất ngờ thật bất ngờ

- Cô bỏ cái điệu chế giễu ấy đi nhá

Hắn cùng nó trở về nhưng lần này có một sự thay đổi.

- Lai tôi mau.Chừa cái tôi cười tôi.
- Anh có phải là đàn ông ko vậy?tôi thân gái mà phải lai anh chắc tôi chết mất.
- UHM cô chết tôi sẽ chịu tang cho cô
- Phải phui cái mồm anh.Có chết tôi cũng kéo anh theo.
- Dk rồi đi thui nào hehe
- lên đi tên khùng
- Cô dám ns tôi như vậy sao?Cô hãy đợi đấy nhớ kĩ tôi
- Xí ngày nào chả gặp anh mà phải nhơ.Tôi sẽ chờ anh
- Hừ..đúng là đầu heo ngang ngược ko ai độ nổi cô

11. Chương 11

Hắn cùng nó sau một ngày chơi vô cùng mệt mỏi cả hai bỏ lên phòng và thực hiện một việc quan trọng vs nó và hắn hiện giờ...đó là ngủ.Hắn quay qua ôm lấy nó,nó đang ngủ ngon lành cảm thấy ấm ấm và nó bik hắn đang ôm nó ngủ.Nó cũng chẳng hiểu lí do gì mà nó lại ko muốn thoát ra khỏi vòng tay của hắn.Cả hai người có lẽ tối hôm đó đã mơ một giấc mơ rất đẹp.Hắn cảm thấy ở bên cạnh nó thật ấm áp dễ chịu biết mấy.Hắn tự hỏi lòng mình rằng nếu một ngày nào đó nó ko còn bên cạnh hắn nữa thì hắn sẽ thế nào?Chắc chắn là ko chịu nổi rồi.

Sáng hôm đó nó tranh thủ dậy sớm để chuẩn bị cho hắn một bất ngờ.Nó loay hoay m tiếng đồng hồ cuối cùng thì ra bất ngờ của nó dành cho hắn là một bữa sáng ngon lành.Nhưng để làm ra bữa sáng đó nó đã phải vất vả lắm ms hoàn thành đến mức đôi bàn tay ngọc ngà chưa phải làm việc nặng bị đỏ sưng lên vì vết bỏng.Nó khéo léo mặc chiếc áo dài tay lại che đi,nó ko muốn hắn tâm về mình.Còn về phần hắn ngủ dậy ko thấy nó đâu,hắn vội vã đi tìm nó.Mùi thơm của thức ăn hấp dẫn hắn,hắn bước xuống nhà bếp thấy nó đang chuẩn bị đồ ăn khê ôm vòng qua eo nhỏ thon cc nó

- Hôm nay sao cô dậy sớm vậy.Mà như vậy đã ra dáng làm vk của tôi rồi đó nhé.
- Anh bỏ tay ra ngay mau ăn đi,coi như cảm ơn hôm qua đi chơi cùng tôi.
- Nè có bỏ gì ko đó tự nhiên thấy co tốt vậy tôi hơi...
- ko ăn thì nh vậy thôi.Nó lườm hắn.
- An chứ.

Buổi sáng hôm đó tuy trời ko đẹp lắm nhưng tâm trạng của cả hai đều rất tốt,Họ vui vẻ đến lớp làm nhỏ Trâm vs anh hai nó ngạc nhiên đồng thanh hỏi:

- Hôm nay bảo nên hai người vui vẻ ko cãi nhau ah đúng là vì hai người mà hôm nay ms bảo lớn vậy đó. hai người đúng là một cặp

Nó ngượng chín mặt bắt bẻ lại hai người:

- Đây hai người ms đúng là 1 cặp đó.Ăn cũng như nhau,lại còn đồng thanh rất hợp nhau đó ha
- Thu im đi người ta có ý chung nhân rồi.Trâm lên tiếng.

Anh hai nó ko ns gì chỉ im lặng mỉm cười quay sang ns chuyện vs hắn.Đúng lúc này thì nhỏ My vs Quân đến.Quân tới chỗ nó hỏi:

- Nhi sao hôm qua ko đi học, Quân lo cho Nhi lắm
- Nhi ko sao rồi chỉ là hôm qua bị cảm thui hà.
- Vậy là mình yên tâm rồi.

Nó vs Quân cứ cười đùa ns chuyện như vậy ko để ý tới sắc mặt âm u của hần. Tự nhiên hần và nó đều có dự cảm ko lành. Sẽ xảy ra chuyện gì đây? Đang miên man trong dòng suy nghĩ của mình, My lên tiếng kéo hần đi. Nó và hần cũng bất ngờ. Nó lên đi theo My và hần. Hai người bọn họ kéo nhau đến gốc cây sau trường. My tinh ranh biết thừa là nó đang trốn ở phía sau bức tường liền lên tiếng:

- Phong em yêu anh. Vừa ns cô vừa nhún chân lên hôn hần một cái thật dài. Hần ngạc nhiên lắm. Còn nó từ khe mắt đã óng ánh lệ, nó khóc, nó đau. Tại sao hần lại làm vậy kia chứ? Tại sao? Hần nhận ra nó đang trốn ở đó vội vã đẩy My ra chạy ra chỗ nó:
- Nhi nghe tôi giải thích. Cô đừng hiểu lầm chúng tôi ko có gì đâu.

My lại chỗ nó giương đôi mắt sắc sảo lên nhìn nó ns vs giọng khinh bỉ:

- Nhi sao vậy? Có chuyện gì ah? Mình và anh Phong yêu nhau. Ko lẽ Nhi cũng yêu anh Phong. - Đừng tưởng bỏ có chết tôi cũng ko iu người như anh ta đâu.
- Vậy ko phải là Nhi vừa ghen khi chúng tôi hun nhau sao? MY cố tình chọc tức nó
- ghen? thật nực cười tôi có quyền sao? tôi ko có quan hệ gì vs anh ta cả cô đừng hiểu lầm

Hần chết đứng tại chỗ ngắm nhìn nó, hần đau khi thấy nó khóc. Và còn đau hơn nữa khi nghe nó ns vậy. Ko quan hệ gì ư. Vậy thời gian qua cả hai người sống vui vẻ bên cạnh nhau như vậy là cái gì trong lòng nó chứ.

Nó bỏ chạy lên trên sân thượng hét lên cho thỏa thích. Một bàn tay ôm lấy nó khẽ thì thầm:

- Cho Nhi mượn bờ vai đây.
- Quân tái sao lại là Quân? Tại sao hần lại ko đến đây? Tại sao lại hôn cô ấy chứ? Tôi ko tốt điều gì sao? Nó khóc ướt đầm bờ vai của Quân
- Khóc đi. Quân vỗ nhẹ vào vai nó.

nó ko bik đằng sau đã có người nhìn thấy cảnh đó. Người con trai đó từng bước một mỗi bước đi trong lòng nặng trĩu “Hóa trong lòng cô tôi ko là gì” Người con trai đó là hần.

12. Chương 12

Hần lặng lẽ trong lòng dậy sóng. Hần đau, hần buồn, hần giận. Nhưng hần đâu là gì của nó chỉ là một vị hôn phu có danh mà ko có thực mà thôi. Còn nó sau khi khóc một trận làm cho cả sân trường ngập lũ, nó nín khóc. Lặng lẽ ngắm bầu trời âm u như trong lòng của nó vậy. Quân lên tiếng ns vs nó:

- Nhi đừng buồn nữa, Quân nghĩ cậu ta ko xứng đáng nhận tình cảm của Nhi đâu
- Hả? Sao.. sao Quân biết.. Nhi? Nó ngạc nhiên vô cùng, lấp bắp ns
- Hi cậu tưởng rằng tình cảm của cậu ko ai biết sao. Tôi thực sự rất rất thích cậu. Cậu hãy làm bạn gái của tôi đi
- Xin lỗi Quân, Nhi thực sự ko thể chấp nhận tình cảm của Quân. Nó ns một cách ngượng ngùng
- Quân biết, chính vì thế hãy cho Quân một cơ hội. Quân sẽ chờ Nhi mà.
- Đừng như vậy mà.
- Nhi ns gì Quân cũng ko thay đổi ý của mình đâu. Thôi bây h Quân chở Nhi về

Nó lặng lẽ cùng Quân về, hần ở trên tầng nhìn thấy nó và Quân như vậy hần tức lắm chỉ mún chạy xuống đánh cho tên Quân một trận tơi bời. Nó vừa bước vào nhà nhìn thấy hần nó quay đi bỏ mặc hần. Hần nhìn nó một ánh mắt ghê tởm. Khi nó nhìn thấy hần như vậy trong lòng rất khó chịu “hừ đã làm sai lại còn tỏ cái bản mặt đdoo ra nữa, ít nhất hần phải xin lỗi cầu xin mình tha thứ chứ nhỉ” Còn hần suy nghĩ lại khác “Ko ngờ cô lại như vậy lại còn dám dẫn tên đó về nhà đúng là đồ vô liêm sỉ”

Nó xuống bếp chuẩn bị một ít đồ ăn ngon, trong lòng nó mún gọi hần ăn cơm nhưng lại vẫn còn giận vì chuyện sáng nay nên nó ko thèm gọi hần một mình ăn cơm. Hần tắm xong mùi hương thơm quyến rũ hần mặc đồ đơn giản nhưng ko làm giảm vẻ đẹp trai vốn có của hần. Hần đi xuống nở một nụ cười nửa mép nhìn nó. Nó hỏi hần:

- Đi đâu vậy?
- Bar. Hần trả lời cộc lốc.
- Hừ anh ko trả lời nhieu hơn dk sao?
- Cần thiết ko?
- Đi đi anh biến luôn khỏi mắt tôi càng tốt.

Hần bỏ đi đóng sầm cửa lại. Nó úp mặt vào tay khóc, đúng lúc đó cuộc gọi của Trâm vang lên:

- Alo mày hả? có gì ko?
- Ê bar ko? tao đang ở bar Roral đây đến mau đi.
- Uhm..30” nữa tao qua >
- OK.

nó bước vào phòng thay ình một chiếc váy màu đen lấp la lấp lánh vs những viên kim cương xa xỉ gắn trên đó. Nó khoác chiếc áo lông trắng ra ngoài che đi bờ vai trắng nõn của nó. Nó mang đôi giày cao 5 phân càng tôn lên cặp chân dài quyến rũ. Mái tóc được nó búi cao lên đỉnh đầu thả vài sợi tóc mai xuống, hôm nay nó vẫn chọn chiếc mặt nạ màu đen cùng bộ. Nó đã trở thành một người lạnh lùng có tiếng trong giới xã hội đen. Lái con xe thời thượng đẳng cấp tới bar nó lại một lần nữa thu hút tất cả. Nó nghĩ hần cũng ở quán bar này bởi hầu như hần lúc nào cũng xuất hiện ở đây. Và nó đoán ko sai hần ở đây, nó thực sự mún nhìn thấy hần. Nó bước vào chỗ ngồi của mình thưởng thức ly rượu quen thuộc mà nó yêu thích. Một cô gái xinh đẹp quyến rũ bước lại chỗ nó, nói vs nó bằng cái giọng khinh nguwoif đáng ghét và cũng rất quen..:

- Ê nhỏ kia mày có bik mày đang ngồi chỗ ai ko?

Nó ngẩng đầu lên nhìn nhỏ đó...ko ngờ là My kẻ thù của nó:

- cô nghĩ cô là ai. Tại sao tôi ko ngồi dk ở chỗ cô.
- Mày..tao ns ày bik tao là tiểu thư của Lê gia giàu có và nổi tiếng ở đây tất cả cũng phải nể tôi một nửa đấy.
- Vậy ư? Cô ko bik tôi là ai sao?

Nhỏ Trâm ở bên trong nhìn thấy vậy định ra ns rõ ràng thì bị anh Nam ngăn lại.

- Ở yên đây để nó tự giải quyết, vậy chúng ta ms có kịch xem chứ.
- Vâng

My nhìn chằm chằm nó bằng ánh mắt tóe lửa, hất cả ly rượu vào người nó. Ngược lại vs sự tức giận của My nó cười lớn:

- Haha, cô đã phạm sai lầm lớn rồi đấy. Đừng dùng thứ rượu rẻ tiền này để hất vào người tôi, những loại rượu như vậy chỉ xứng vs loại người như cô mà thôi.
- Mày..My tức giận vung tay tát nó một cái. Mọi người trong bar im lặng đến kinh người họ đều chung ý nghĩ ”Nhỏ này chết rồi ko bik cô ta là ai?”

- Đừng dùng cái đôi bàn tay như bản chạm vào tôi,cô khiến tôi ghe tởm cô.

- Mọi người lên đi...Mẹ ra lệnh.

Nó nở nụ cười gian mãnh:

- Cô đã ngu ko ngờ đàn em của cô còn ngu hơn

Một cuộc dt của nó vang lên:

- Cho người ra đi này.Đừng làm thiệt mạng ai chỉ cho tụi nó bài học còn nhỏ đó tôi xử

- Ok tao đợi lâu rồi

Trong lúc nó đang nghe dt một tên thuộc hạ của nhỏ mẹ dùng con dao định đâm nó nhưng nó tránh kịp chỉ bị chiếc dao cứa vào cánh tay.Tất cả xông lên một cuộc hỗn chiến xảy ra,đương nhiên ko cần đợi đến khi kết thúc đã có thể đoán dk kết quả.Nhưng cánh tay của nó đang đau lắm,bỗng nó cảm nhận dk có mottj người bế nó lên đưa vào xe.....

13. Chương 13

Nó ngược lên nhìn,nó ngạc nhiên thì ra là hắn sao?.Nó hỏi hắn:

- Đây là anh sao?

- Uhm tôi đã nhìn thấy mọi việc rồi.cô yên tâm tôi sẽ ko làm gì cô đâu.Vết thương có vẻ nặng đây..

Nó ngồi im trong xe ko ns gì cả nó tự nghĩ”Nếu Phong biết mình là Nhi thì liệu anh ta có bảo vệ mình như vậy ko?.Ko khí im lặng ngột ngạt đến khó thở,hắn lên tiếng ns vs nó:

- Đây cô sao im lặng vậy hả?

- ko có gì đáng ns cả.

hắn nghe nó ns vậy cũng chẳng ns thêm.Chiếc xe dừng lại tại mottj căn nhà khá lớn nó ngạc nhiên lắm chưa bao h nó đến nơi này cả,và hắn cũng ko cho nó biết.Thì ra còn nhiều thứ nó chưa bik về hắn đến vậy.Hắn lôi nó kéo vào trong nhà đặt nó ngồi xuống ghế,khẽ lấy thuốc thoa lên vết thương của nó.Nó khẽ rên”Đau quá!”

- Chịu khó một lát sẽ đỡ thôi mà.Hắn lấy miếng vải thô xoa tan đi nỗi đau của nó.

cuối cùng cũng xong xuôi hắn khẽ vuốt mái tóc nó định dùng tay gỡ chiếc mặt nạ màu đen của nó ra nhưng nó đã nhanh tay hơn giữ chặt chiếc mặt nạ nhìn hắn ns:

- Anh Phong đừng như vậy.Ko hay đâu.

- Xin lỗi tôi vô ý rồi,tôi ko có ý gì kkhacs đâu mong cô đừng hiểu lầm.

- Luk này anh thấy hết hả?

- Uk ko ngờ cô lại gan như vậy.Hắn cười

- hứ anh nghĩ tôi là ai hả?Cô ta ko là đối thủ của tôi.Mà hình như cô ta rất quan trọng vs anh thì phải.Nó ns vs giọng rất ghen tức.

- Hả?Cô ta ko phải là bạn gái của tôi đâu.Với lại tôi đã có hôn thê rồi.

- Ko ngờ...vậy chắc cô ta phải khổ vs anh lắm.

- Cô ta ko hề coi tôi là hôn phu của mình.Còn mặt dày đến mức ôm một ng con trai khác mà ko phải tôi.Hắn cười mép ns.

- anh đừng có ngậm máu phun người nha.tôi tin cô ta ko làm gì cả.Nó tức giận.

- sao cô bik..tôi là hôn phu của cô ta mà còn ko bik con người thật của cô ta còn cô thì...Thui ko ns về cô ta nữa.

- Xin lỗi anh tôi về...Nó vùng vằng đứng lên bỏ đi

- Cô sao vậy tôi đưa cô về nhé.Hắn nhìn nó ngạc nhiên

- Ko cần tôi tự về.Tạm biệt

Nó vội về thay đồ.tẩy trang ngồi trên giường đọc sách đợi hắn về trong lòng rất tức giận“Anh ta dám ns mình như vậy thật hết sức quá đáng anh ta ms là người phản bội mình mà”Nó đang suy nghĩ tiếng mở cửa vang lên..hắn về.

Hắn bước vào nhìn nó một luk rồi ko ns gì điều đó làm nó rất khó chịu.Nó lên tiếng trước:

- Này anh sao vậy,người đáng giận là tôi sao anh lại dám tỏ thái độ đó vs tôi.?

- Cô làm gì phải tự bik chứ.Hừ loại người như cô thật đáng khinh mà.

Nó chạy lại chỗ hắn tát cho hắn một cái:

- Cái tát này là vì anh sỉ nhục tôi

Nói xong nó lại tát cho hắn thêm cái nữa:

- Còn cái tát này là vì anh làm tổn thương tôi.

Nó định giơ tay lên tát hắn nhưng hắn đã giữ tay nó lại,hất tay nó ra:

- Im miệng tôi ko sỉ nhục cô tát cả đều đúng cả mà thui.Cô đã ôm tên khốn đó vậy mà còn..Cô ko chịu nghe tôi giải thích chẳng phải là vì cô đã iu hắn ko coi tôi là gì đúng ko?

- Câm miệng.Tôi ôm Quân chỉ như 1 người bạn mà thui ko như anh hôn cô ta trước mặt tôi để cô ta khoe khoang t/c của anh và cô ta cho tôi.Tôi ms là người bị tổn thương đó.

Hắn kéo tay nó,chạm vào vết thương làm cơn đau ủa về khiến nó kêu lên:

- Á!đau quá bỏ tay tôi ra.Nó bắt đầu khóc vừa đau vừa tức hắn.

Thấy nó đau vậy hắn kéo tay áo nó lên.Nó vốn định ngăn lại nhưng hắn đã kéo tay áo nó lên rồi.hắn hốt hoảng nhìn nó:

- Vết thương này từ đâu mà có.Hắn ngoài việc ngạc nhiên vì vết thương ra mà còn ngạc nhiên vì chiếc băng trên tay nó giống hệt của cô gái vừa rồi

- Anh ko cần bik.Nó trả lời nơm nớp lo sợ hắn phát hiện

- Cô là nữ hoàng bóng đêm đúng ko?Ns thật cho tôi bik vết thương này giiongs hệt luk tôi băng cho cô ấy.

- Hừ nếu là tôi thì làm sao?anh có chứng cứ ko hử?

- Chứng cứ tôi tìm cho cô xem.hắn vội vào trong phòng giặt tìm tất cả đồ nhưng ko thấy nhưng hình như ông trời giúp hắn rồi,hắn đụng phải chiếc thùng rác và trong đó là chiếc mặt nạ và bộ váy dính máu đã dk cắt nát rồi nhưng hắn vẫn nhận ra.hắn tức giận vứt thứ đó lên người nó quát;

- Còn gì chối nữa ko?Nhi ơi tôi ko ngờ cô là con người như vậy uống công tôi xem cô là người mà tôi tin nhất.hóa ra cũng như những người khác.Thật đáng khinh....

- Tôi..hừ tôi là nữ hoàng bóng đêm đấy thì đã sao?

- Cô đã lừa dối tôi.Liệu cô còn gì dẫu tôi nữa ko?

- Anh im đi chẳng có gì hết.Ít nhất nó ko thể so sánh vs việc anh làm tổn thương tôi

- Cô ns như vậy ko bik ngược sao?Chính cô ms là người tổn thương tôi.Tôi vs My ko là gì của nhau hết.Là cô ấy chủ động hôn tôi.Cô nghe rõ chưa?

- Anh...Nó chạy ra khỏi nhà ko để ý mọi thứ xung quanh.Một tiếng pip..vang lên liên hồi nhưng nó ko tránh kịp rồi.

—KETSSTTTTT

Nó cảm nhận dk nỗi đau nó nhắm mắt rơi vào cơn hôn mê

14. Chương 14

Nó cảm nhận dk hơi ẩm lan tỏa khắp người nó,một cảm giác quen thuộc khiến nó cảm thấy ấm áp.Nó ko còn cảm nhận dk thứ gì nữa mọi thứ chỉ còn lại là mơ hồ.Hắn ôm nó khóc,lần đầu hắn khóc vì một đứa con gái.Hắn cầu mong vs ông trời

- hãy cho cô ấy dk sống,chỉ cần cô ấy sống con chịu mất 10 năm tuổi thọ cũng ko vấn đề gì.Cô ấy là cuộc sống là người mà con yêu suốt cuộc đời này.Ông trời mong người hãy thương xót cho cô ấy,đừng mang cô ấy đi.

Chiếc xe cấp cứu vội đến mang nó vào phòng cấp cứu.Hắn lo lắng cho nó chưa bao h hắn nghĩ thời gian lại trôi qua chậm đến vậy.

1 tiếng...2 tiếng...5 tiếng trôi qua.Ánh đèn cấp cứu tắt hắn lo lắng hồi hộp chờ đợi kết quả của bác sĩ

- Cô ấy sao rồi?Đã qua cơn nguy hiểm chưa?

- Chúng tôi đã cố gắng hết sức rồi ah.Giữ lại mạng sống là tốt rồi nhưng còn việc tỉnh lại thì tôi e...chỉ trông vào kì tích thôi

Hắn đơ người,ko thể cử động dk nữa hắn đau bao nhiêu hồi hận cửa trần về vs hắn

” Giá như tôi ko làm vậy.Giá như tôi ko ns vs e như vậy.Giá như tôi chạy theo em..Giá như...”Tất cả chỉ là giá như mà thôi hắn ko thể làm cho thời gian quay lại.tất cả chỉ còn mong vào ông trời.Điều bấy h hắn có thể làm là ở bên nó.

Hắn bước vào phòng bệnh.mùi thuốc nồng nặc khắp phòng hắn khẽ vuốt khuôn mặt trắng bệch của nó:

- Em ns là em ko thích mùi thuốc của bệnh viện mà.Sao h em cứ nằm đây vậy?Em phải tỉnh lại thì anh ms có thể đưa em ra khỏi đây chơi vs em chứ.anh bik anh sai rồi mà anh nên tin tưởng em anh sẽ ko làm như thế nữa đâu.Làm ơn tỉnh dậy đi

Nó vẫn ko nhúc nhích cử động.Nhưng trong giấc mơ nó vẫn nghe có tiếng nói của hắn.nó mơ thấy hắn đang ở bên nó.

- Phong sao anh ử đây vậy?nó ns

Nó thấy hắn ko trả lời cứ thế bước đi,nó mún chạy theo anh nhưng nó lại sợ bị tnr thương.Một ánh ánh lóe lên một người phụ nữ hiện ra vuốt ve nó.

- Hãy nghe theo trái tim mình con gái.

Là mẹ là mẹ của nó,người mẹ mà hằng đêm nó vẫn mơ thấy

- Mẹ ơi con nhớ mẹ con ở đây vs mẹ nha.Nó ôm chầm lấy bà khóc òa lên như con nít.

- Được ch.Nhưng con gái liệu ở nơi đó con còn gì lưu luyến ko mún rời xa ko?Liệu con có thực sự mún ở đây ko?Và nếu con ở lại đây liệu người mà con yêu thương có dk hạnh phúc ko?

Nó chần chờ gật đầu:

- mẹ con sẽ ở lại đây.nơi đó khiến con quá đau rồi ở nơi này con sẽ theo dõi họ có lẽ con ko xuất hiện sẽ tốt hơn.

- Dk rồi theo ý con vậy.

Bà dắt tay nó bước đi, bước vào một cánh cổng to lớn. Nhưng ở cánh cổng đằng sau nó vẫn nghe thấy tiếng gọi tiến gọi tiếng khóc quen thuộc. Nó ko dám bước vào cánh cổng đó. Nó thực sự mún quay lại nhưng có lẽ ko kịp nữa. Mẹ nhìn nó mỉm cười:

- Con gái ngốc. Thực ra lí tí con ns hãy ở lại đây nhưng trái tim con lại hướng về nơi đó. Ngay từ đầu ta đã bik sự lựa chọn của con rồi con yêu. hãy đến ns mà con mún. Hãy thay ta yêu thương cha con. Sống thật tốt, ta sẽ mãi bên con.

Nó khóc, hai hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt nó. Phải nó rất mún ở cùng mẹ nhưng nơi đó còn có người con trai đó, còn pama nó, pạn pè nó ko thể bỏ họ dk. Nó mún ôm lấy mẹ nó lần cuối nhưng bà đã ko còn ở đây nhưng cái ấm áp thiêng liêng của tình mẹ cuối cùng n cũng cảm nhận dk sau bao nhiêu năm tưởng chừng đã ko còn. “Mẹ con iu mẹ. Con sẽ sống cho cả hần của mẹ nữa hãy tin và lun bảo vệ con mẹ nhé.”

Nó dần tỉnh trước mắt nó mùi thuốc nồng nặc đích thị là mùi nó ghét nhất. Nó mong rằng người đầu tiên nó gặp là hần. Quả nhiên ko sai nó cảm thấy ấm ấm ở đôi bàn tay của mình, hần đang nắm tay của nó. Nó khẽ cười hạnh phúc. nó mún ngấm hần thêm chút nữa. hần khẽ cựa mình nó mún cho hần thêm bất ngờ nhắm mắt lại và nó nghe thấy từng lời nói vủa hần:

- Nhi ah em ngủ bao lâu nữa đây. anh sẽ yêu người khác đó. Ko chờ em nữa đâu đầu heo ạ. Anh thực sự nhớ em lắm.

- Này ko lẽ em giận anh nên ko tỉnh ah. Vậy thì khi nào em tỉnh, mún anh làm gì cũng dk. Đầu heo ngốc anh thích em rất nhiều. Em bik ko vào cái hòm ở trên cánh đồng mộ mẹ em anh đã tự hứa trước mộ mẹ em là anh sẽ lấy người con gái đó duy nhất là vk của mình.

Nó hạnh phúc chưa bao h hạnh phúc như luk này đây. Nó khẽ mở mắt ns vs hần một tay che miệng cười:

- haizz xem ra anh mún yêu người khác ko dk rồi em đã tỉnh lại. Thất vọng ko hả?

hần ngạc nhiên mặt đỏ ngừ gắc khẽ đổi:

- em tỉnh khi nào sao lại?

- từ luk ai đó ns gì đó. em nghe hết rồi đó nha. Cám ơn anh đã kéo em lại.

Nó vòng tay qua cổ hần thì thầm

- em thích anh tên cui xẻo của em. Mãi mãi ko thay đổi

hần bị nó làm cho hết bất ngờ này đến bất ngờ khác khẽ cười. Nụ cười hạnh phúc:

- anh cx thích em đầu heo.

- Uhm vậy nah sẽ thích em trong bao lâu?

- 1 ngày thôi. Đó là ngày anh còn sống.

Nó vờ giận hần:

- vậy đến luk chết ko thích em nữa ah

- đừng giận. nếu có kiếp sau anh vẫn sẽ là tên xui xẻo của em và mãi thích em.

Ánh nắng mặt trời soi sáng căn phòng nồng mùi thuốc. Nhưng hần là cả hai ko có nghe thấy mùi gì ngoài mùi vị của tình yêu. Của nụ hôn nồng cháy của họ. Nó thậm ngịch liệu có phải ngay từ khi sinh ra nó và hần đã dk nguyệt lão nối vs nhau bằng sợi tơ hồng rồi ko? Có lẽ nó cũng phải cảm ơn pame mình rồi

15. Chương 15

Nó và hấn đều cứ nghĩ mình đang nằm mơ.Nó và hấn chưa bao h nghĩ rằng sẽ là một cặp chính thức nhưng hôm nay điều đó thành sự thật rồi.Nó tự ngẫm nghĩ trong lòng'Hi trong cái rủi lại có cái may"Nó cười ranh ma:

- He bây h tuy chúng ta đã thú nhận tc của nhau nhưng..tội chết có thể tha tội sống thì...
- Đây nếu ko phải có buổi tối hum đó thì em sẽ ko bị tai nạn tôi cx sẽ ko thú nhận tc của mình thì làm sao h chúng ta..hấn cười
- Ko bik..ko bik tôi mún anh phải đưa tôi ra khỏi viện này và chúng ta hẹ hò là hình phạt cho anh đó.
- Trời đó là hình phạt ah zậy thì tốt quá rồi tôi cx mún có một cuộc hẹ hò chính thức
- Nhưng tóm lạ bây h tôi khỏe rồi mau đưa tôi ra viện đi mà.Nha
- Ko dk vẫn chưa dk khỏe nếu mún xuất viện thì hãy đợi ngày mai kiểm tra xong rồi mún đi thì đi...
- Thui dk ời.anh đúng là đồ đáng chết

sáng hôm sau ông mặt trời chiếu những tia nắng vàng ấm áp vui tuvoi như trái tim nó hiện h vậy.Ông bác sĩ đến mang nó đi kiểm tra.nó rất ghét mấy cái công đoạn phức tạp này.Nó đưa vào trong cái máy soi não(mình cx chẳng bik là máy gì nên ns đại).Nó hơi sợ nhưng hấn ở ngoài luk nào cx mỉm cười khích lệ nó khiến nó tan đi sợ hãi.hai vị bác sĩ cứ ngồi xì xào điều gì đó.Một trong số họ gọi điện cho 1 người>

- Alo ông Lâm tôi là bác sĩ Trần có chuyên mún ns vs ông.Tiểu thư 3 hum trc bị tai nạn hiện h đang ở trong viện chúng tôi.
- con gái tôi có sao ko?Hiện h tôi đang ở Mỹ sẽ về ngay.ông Lâm đang công tác ở Mỹ nghe vậy vô cùng lo lắng
- Ông yên tâm tiểu thư đã ổn thiếu gia cx chăm sóc tiểu thư rất tốt...Nhưng
- Gia Phong sao?Hai đứa nó chax đã có tiến triển.đó là điều tốt sao ông lại...
- Nhưng tiểu thư vừa kiểm tra sức khỏe xong và chúng tôi phát hiện....
- dk tôi sẽ về xem kết quả ông đừng ns cho ai bik

Nó dk xuất viện vs cái giấy đã "ổn"của bện viên.Ông bác sĩ dặn dò nó rất nhìu khiến nó đau cả đầu,nào là phải thường xuyên hít thở ko dk suy nghĩ làm việc lâu có hại cho não phải ăn nhìu món tốt cho não..đúng là lảm cẩm.

Nó vui mừng vừa xuất viện đã nôn nóng đi chơi vs hấn.Nhưng hấn lại:

- Mau về nhà nghỉ ngơi sau đó chúng ta đi.Thời gian còn dài.
- Gì?anh ns tôi xuất viện sẽ..

Nó chưa ns hết câu bị hấn kéo đi vào nhà.mọi người xúm lại hỏi thăm nó,khiến nó rất vui.Nó thắm một bước lên phòng ngủ mottj giấc.Trong giấc mơ của nó,nó mơ thấy hấn và nó chia tay nhau thật là một giấc mơ đáng sợ.nó hét lên:

- ko dk...

Hấn ở bên ngấm nó ngủ nghe nó bật dậy hét lớn hấn hỏi:

- Đây em sao vậy?gặp ác mộng ah.
- Tôi mơ thấy anh và tôi sẽ chia tay ko ở bên nhau nữa..Tôi thực sự ko mún vậy đâu.
- Ngốc tôi sẽ ko rời xa em,chỉ sợ em rời xa tôi thôi đừng bao h làm vậy nhé.Hấn ôm nó vào lòng.Hơi ấm của hấn làm nó bớt lo hơn.
- Nếu tôi có làm gì sai anh có tha thứ ko?

- Bất cứ chuyện gì tôi cx tha thứ.Nhưng lừa dối và phản bội trong tình iu tôi sẽ ko bao h tha thứ cho em đâu.Nhớ nhé.

- Uhm tôi sẽ ko bao h phạm phải hai điều đó đâu.Bởi vì tôi rất rất thích anh.ah ko có lẽ là iu lun rồi..

- Hi tôi cũng iu em rất nhìu.Thui h ngủ nhé.Hay là tôi ôm em ngủ để em yên tâm.

- Uh.Có anh ở đây tôi sẽ ko sợ gì nữa.

Nó tự nhủ trong lòng,dù có xảy ra chuyện gì nhưng hiện h hai người ở bên nhau ko rời xa nhau hiện h là dk.Còn trong tương lai nó ko cần bik..Chỉ bik rằng nó iu hần là dk.

tiếng nhạc vang lên làm nó tỉnh ngủ.Nó lay hần dậy kêu đi chơi.hần lờm nó:

- Ko đi đâu hết mún chơi thì chơi ở nhà.Em chỉ ns là đi hẹn hò chứ ko yêu cầu địa điểm nên ta chơi hẹn hò ở nhà hen.

- Anh sao anh lại ko giữ lời hứa.Tôi ghét anh.Nó vờ giận hần chạy xuống sân vườn chơi vs con Mimi mà nó iu quý.Nó hun lên bộ lông mềm của con cún.hần bực mình chạy xuống hất Mimi ra:

- em sao có thể hun con chó vậy chứ.Tôi ms là người nên dk em hun chứ hả?

Nó phì cười vì tính trẻ con của hần:

-Haha anh đúng là trẻ con quá đi nha.Còn ghen vs chó nữa..pó tay vs anh lun.Sau này chúng ta là vk ck thì thích hun luk nào chả dk.

- Hả? Ai ns là tôi lấy em đừng mơ nhé.

Mọi người cung quanh phì cười bởi câu ns của thiếu gí họ.Họ cx ko thể nhin dk bởi vẻ mặt què mún chết của tiểu thư.Nó vừa giận vừa què vùng vàng bỏ đi

- này em định đi ah tôi ns đùa thui mà.Cuộc đời này chỉ lấy em thui hà.

.....

- Này đừng vậy chứ xin lỗi mà.

.....

Nó vẫn ko trả lời chỉ lặng lẽ ra khu sau thả con chó Mực lớn dữ ra.Hần tưởng nó giận nên cứ thể đi theo nài nỉ ai dè nó...thả chó cắn hần.

- AAA...cứu vs trời ơi con chó chết tiệt

Nó đứng 1 chỗ cười khúc khích chưa bao h hần hài như vậy.

- Hi chết anh ai mượn đung vào bồn tiểu thư làm chi...

- Em thật độc ác sau này em sẽ chết vs tôi

- Thui thui dk rồi Gia Phong em mau lại đây đừng cắn hần nữa.Nó chạy lại chỗ con chó mực đang đứng vỗ về nó.Hần đứng đó giận đến tím mặt

- Hừ dám lấy tên tôi đặt chó thật là 1 sự xúc phạm mà.

- Nè tôi đã quay lại cảnh anh bị chó đuổi đó..đăng cái này lên thực sự là..

- yaaa em thật là..hum nay phải dạy em thui.Hần ôm eo nó hun nó.Mọi người ở đó ng nhắm mắt ,ng lại quay đi ,ng thì ngưỡng mộ.

- thế nào?thích ko?Tôi cx sẽ đưa cái máy dt này lên cho toàn trường khi đó em còn mặt mũi nào..

- anh hứ.Đồ vô liêm sỉ.dám quay lên tui anh là ng hun tui rõ ràng vậy mà.

- Haizz quần gia quay ko phải tôi.Vs lại thấy em nhiệt tình hun quá nên anh đánh chịu thui

- Anh..bác Lê sao bác theo phe anh ta..Con ko chơi vs bác nữa.

Ông quản gia chỉ cười, thầm nghĩ thiếu gia chưa bao giờ cười vui như vậy. Thật sự phải cảm ơn cô tiểu thư rồi.

hai người cứ đùa đuổi theo nhau trên vườn. Vậy mà họ chính là một cặp trời sinh...

16. Chương 16

Nó và hắc giờ đã có thể nói là viên mãn rồi. Nó tung tăng khoác tay hắc như những đôi tình nhân khác đến trường. Bước vào cánh cổng trường, mọi người nhìn nó và hắc với ánh mắt ngưỡng mộ vô cùng. Thật khiến người ta ghen tị. Vào trong lớp trái với tâm trạng hiện tại của tụi nó thì không khí u ám bao quanh lớp học. Đặc biệt là chỗ anh hai nó và nhỏ bạn thân. Nó vỗ vai Trâm:

- Ê mấy bữa không gặp, bộ mày không thấy vui khi tao quay lại hả?

- uh mừng mày quay lại. Nhỏ Trâm đáp một cách chán nản.

- Ủa có chuyện gì vậy? Sao u ám thế.

Nhỏ Trâm không trả lời quay mặt đi chỗ khác. Nó thấy lạ quay qua hỏi nam anh hai nó:

- Nè có chuyện gì vậy? Nhỏ Trâm sao thế?

- Mấy bữa nay tụi anh không học rồi.

- Sao? Why?

- Mấy bữa trước anh có hẹn hò với vài cô gái. Thế là cô ấy tức giận. anh cũng chẳng hiểu sao lại thế

- Ngốc quá anh trai của em ơi. Trâm nó ghen đó mà. Anh mau chóng tìm cách gì đi

- Anh cũng thử nhiều cách rồi mà không được

- Haizz cuối tuần này là 14-2 đó. Anh tự lo liệu nhé.

- Uh hay là anh mua sô- cô-la tặng cô ấy nhé

- Tự làm có ý nghĩa hơn

Nó nói xong quay lên nhìn hắc thầm nghĩ “haizz không biết anh ta có nhớ sắp tới là ngày gì không nữa”

Hắc nhìn nó mỉm cười nói:

- Ngày thích tôi lắm à sao em nhìn mãi thế?

- Hừ đừng tưởng bở nhé. Chẳng qua tôi đang suy nghĩ một chút thôi. ah cuối tuần là ngày gì anh biết không?

- Không. Hắc trả lời không một chút do dự nhưng nụ cười bí hiểm lại hiện trên môi

Nó không quan tâm nữa chú ý vào bài giảng. Nó cũng đang lo cho chuyện của hai người kia, họ yêu nhau vậy mà lại không ai thừa nhận.

Nam nghe lời nó đi tìm mua đồ và cách làm sô-cô-la tình yêu cho nhỏ. Cả ngày anh cứ suy nghĩ về biểu hiện của Trâm. Trâm thì cứ bần thần không biết tại sao cả ngày không thấy nam đến gần trò chuyện với nhỏ như vậy nữa.

Ko chỉ có mình anh hai nó mà ngay cả Phong cũng tự dưng biến mất. Ngoài việc gặp nhau vào mỗi buổi đi học thì còn lại hầu như không thấy bóng dáng đâu.

Cuối cùng thì ngày Valentine cũng đến. Là ngày bao cô gái mong chờ nhưng còn nó và nhỏ lại buồn thui. Nó thì bận mình bởi đến hôm nay chẳng nhớ hắc có để ý đến nó không hay sao? Còn nhỏ thì lại buồn bởi nhỏ cứ mong hôm nay sẽ chính tay mình đưa sô-cô-la cho anh nhưng lại không thấy đâu. Chà phải đem vứt đi rồi. Nó

đi bộ về trước còn lại mình nhỏ Trâm.nhỏ thông thả đi bộ trên con đường đầy nắng ấm.Chân đá viên sỏi trước mặt,một tiếng kêu khẽ lên:

- Ấ..nhìn em vậy mà dữ thế ko bik.

Nó nghe giọng rất quen thuộc nhưng ko thèm nhìn vẫn tiếp tục đi.Coen mưa bụi ập đến làm nước mắt nhỏ trào ra.Chàng trai kia thấy vậy nắm tay nhỏ lại ôm vào lòng:

- Xin..xin lỗi mà đừng khóc anh sẽ ko như vậy nữa đâu.

- Ai khóc?Nhỏ vô thức hỏi khuôn mặt cx thoáng ngạc nhiên vì sự xuất hiện của anh nhưng chỉ một luk khuôn mặt lại trở về vs vẻ bt.

- Ko phải em khóc ah.Anh ngạc nhiên

- Bụi thui hà.có gì ko?Mà sao lại suốt ngày đi đâu ko thấy vậy?

- Hi anh đi làm quà tặng cho cô bạn mà anh thích

- Vậy hả ?tôi về.Nhỏ quay gót toan bước đi thì anh lại một lần nữa kéo tay nhỏ lại.

- Ngốc thế vs anh em là quan trọng nhất nếu ko tặng cho em thì tặng cho ai.

- Hử.Vậy quà đâu.Nó tỉnh bơ nhưng thực lòng rất vui

- Uk em có cần hỏi thẳng vậy ko hả?Thui tặng em nè

- Sô-cô-la hả?dk đó.mua ở đâu vậy?bao nhiêu

- anh tự làm.

Đến luk này thì nó thực sự ngạc nhiên:

- Hả?Tự làm.Hihi thiếu gia mà cx bik tự làm sao?Em vinh hạnh quá nhỉ

- Thật đấy làm đến mức tay anh bị phỏng lun nè.

- đưa em xem.Để em thoa thuốc cho nha

- Ko cần.Anh chỉ mún em là soulmate của anh

- Em có thể coi đó là lời tỏ tình thẳng thắn đơn giản nhất ko?

- Vậy...Anh nghĩ mình thất bại định bước đi.Nhỏ ở đằng sau kéo tay anh lại

- Này sao dốt vậy hả?Đó là lời tỏ tình bt ko lãng mạn nhưng vs em no thực sự ầm ập lắm.Nếu như anh tỏ tình vs em như những ng khác lãng mạn thì có lẽ e đã nghĩ vs anh em cx như những ng con gái trc đây của anh.Món quà sô-cô-la này ko chỉ mình em có mà anh cx có nữa.Mấy năm qua em lun làm sô-cô-la tặng anh nhưng lun ko có cơ hội tặng

- Có lẽ h anh là ng hạnh phúc nhất rồi...Anh hạnh phúc hoon lên đôi môi mềm mại của nhỏ.

- em yêu anh lắm!

- Anh cx yêu em.

Ở một góc nào đó 4 ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hai người họ.Đó chính là hần và nó.Hần chở nó trên con xe mui trần lên đồi gió chơi hít thở ko khí.Cả quãng dng đi hai ng ko ai ns vs nhau một câu nào cả.Nó đưa ánh mắt nhìn xa xăm nơi bầu trời xanh.Hần lên tiếng:

- Nè sao em ko ns ns gì đi bộ em giận anh hả?(thay đổi cách xưng hô rồi)

- Hứ anh..nhìn người ta mà xem ngày lễ tình iu thì có đôi có cặp.Thật hạnh phúc biết bao phát thềm.Còn chúng ta gặp nhau đã ít lại còn ko bù đắp cả ngày cứ bỏ đi chơi

- Hihi em ngốc vừa thui chứ.Anh đâu có quên em có quà cho em đây.

Hần rút ra trong người một hộp kẹo trái tim.Nó giận:

- Hừ vừa phải thu nha.Món quà anh nên tặng phải là sô-cô-la chứ.Có ai như anh tặng vị hôn phu của mình kẹo ko chứ hả?
 - Có ai như em ns thẳng đòi sô-cô-la đâu chứ.Đùa em một chút thôi.Mấy hôm nay anh theo anh vk đi học làm sô-cô-la.Nè cực lắm đó.
 - Hoa hồng làm từ sô-cô-la ah hay đấy ý tưởng tốt.
 - Thôi đừng khen hun anh cái là ổn.
 - Xiiiiiiii.....
- Hắn lại rút ra trong túi hai sợi dây chuyền.
- Tặng em nữa này

17. Chương 17

Hắn rút trong túi ra một chiếc hộp hình trái tim.Nó mở ra ánh nắng chiếu vào sợi dây chuyền làm nó trở nên lấp lánh.Nó reo lên:

- Đẹp thật.ủa mà sao của em là ổ khóa sao ko phải là chìa khóa như anh vậy.
- Ngốc lắm!Anh muốn mình là chìa khóa mãi mãi mở khóa trái tim em.Và em sẽ chỉ là người của anh,chiếc khóa này là để khóa chặt trái tim em.
- Ahhhh..nhưng mà em đâu ns trái tim em sẽ cho anh đâu.Hi
- Em ns đó nha.
- Đùa thôi hà..em sẽ mãi yêu anh,lun ở bên anh.Ah đúng rồi nhìn kia ở trước đó có một cái cây gỗ lớn em cx ko bik nó có từ khi nào nữa.Nhưng nó đã nhìn thấy em lớn lên.Là nơi nghe nỗi buồn của em đó.
- Vậy có lẽ cái cây sẽ buồn lắm.
- Ko đâu,mỗi khi em kể xong nỗi buồn thì gió đã thổi hết đi rồi.Cây sẽ lại chứng kiến cuộc sống của em.Và lần này cx ko ngoại lệ em muốn chúng ta phải thề và hứa hẹn ở ngay cái cây này.
- Trời!Em có phải là con gái ko?Nếu là con gái ít nhất thì những lời đó phải để anh ns chứ
- Sao,ko thick ah.
- Thích chứ.Như vậy ms là đầu heo ko bik liêm sỉ của anh

Nó đeo sợi dây chuyền vào cổ,hắn cx vậy.Hai sợi dây sẽ là minh chứng cho tình yêu của họN gơ tay lên trời cao ns:

- Con là Lâm Hoàng Nhi ẽ mãi yêu ko bao h rời xa Hoàng Gia Phong,xin hãy chứng giám cho tụi con
- Con là Hoàng Gia Phong mãi mãi yêu Lâm Hoang Nhi “đầu heo”,trái tim sẽ thuộc về cô ấy.

Cả hai người cảm thấy thật hạnh phúc.Có thể họ ko dk lãng mạn như những ng khác.Nhưng chax chần họ cảm thấy như vậy đã hạnh phúc lắm rồi.

Chương 13: Tình Yêu Mà ko Có lòng Tin Thì Sẽ Ko Bền Lâu

Hai người tay trong tay trở về nhà.tay cầm theo mấy bịch đồ ăn.Nó tủm tỉm cười:

- Đây anh,em nấu cơm chiên trứng nha
- ăn dk ko?Ns vậy thôi chứ hắn bik nó nấu ăn rất ngon.
- Ko ăn thì thôi hỏi nhieu.

- ăn chứ. Anh giúp em nấu nha.

Hai người xắn áo nấu ăn. Hấn thì ns là giúp nhưng thực ra còn làm tệ hơn

- Nè ko bik nấu thì thui đi ra đi. Em nấu à ăn.

- Càng ngày em càng giống vk anh đó nha.

- Vk cái đầu anh đó. Nó ngoài ns vậy nhưng trong lòng lại vui vô cùng

- Uhm mà em nè đây là lọ muối hủ

- Ohm anh gốc bằm sinh hủ? Đây là đường đó ông ck tương lai yêu quý ạ.

- Ck em ns lại nữa đi. Anh mún nghe. Hấn tròn xeo mắt ngạc nhiên

- CKKKKKKK dk chưa?

Hấn vòng tay ôm eo nó hít mùi hương của nó.

- Bỏ ra nào. Người em toàn muuif dầu mỡ ko hà.

- Thơm mà. Nhi anh yêu em.

- Em cx vậy.

hai người cứ như vậy cho đến khi giải quyết xong bữa tối. Hấn bế nó vào phòng đóng cửa lại. Ns vs nó:

- Anh mún em là của anh mãi mãi

Nó nghe vậy lấy hai tay ôm ngực hét:

- anh mún làm gì? Em iu anh nhưng chúng ta còn nhỏ. Đơi khi cuwois đã nha

hấn tiến lại gần nó, nó nhắm chặt mắt lại. Nhưng nó chưa cảm thấy gì hấn đã cười to:

- Haha em nghĩ anh mún gì chứ. Đừng có ns là em mún anh làm đó nha...

- Làm cái đầu anh í. Loại người như anh em nên đề phong.

- Em gốc lăm đó. Hấn ôm nó lấy một chiếc nhẫn a. Có lẽ mọi ng nghĩ nhẫn chax chắn là kim cương đắt tiền nhưng..

- Hử sao anh lạ tặng em chiếc nhẫn này.

- Nhẫn tượng trưng cho việ chiếm hữu em hủ ko? Anh mún em mãi là của anh. Khi nào có thể tự kiếm tiền anh sẽ mua cho em chiếc nhẫn đắt tiền.

- Ko đâu. Chiếc nhẫn này tuy chỉ là đồ làm thủ công nhưng em rất vui. Em thực sự cảm ơn anh nhiều lắm. Chưa bao h em mơ đến điều này.

Nó lấy chiếc nhẫn làm bằng thủ công đơn giản thoát nhìn đã bik là do hấn làm rồi. Chính vì vậy mặc dù nó ko có giá trị vật chất nhưng lại là một vật vô giá vs nó. Nó đeo chiếc nhẫn vào ngón tay áp út của mình thầm cảm ơn ông trời đã mng ng con trai này đến bên nó

Sáng sớm hấn đã kêu nó dậy đi hok. Nó uể oải bước xuống giường

- TRỜI ơi mệt quá thực sự em rất mún ngủ.

- Thui nhanh đi bà xã, sắp muộn hok rồi đấy

- Vâng

Hai người hôm nay đi bộ vs tiêu chí là để tăng thêm lãng mạn và rèn luyện thân thể. Hấn bực mình lên tiếng:

- nh thấy đi bộ có gì lãng mạn chứ. BỤi vs mấy cái thứ này bám hết vào quần áo.

- Thiếu gia ơi. Anh ko bik sao đôi tình nhân mà đi bộ dưới ánh nắng ấm áp như thế này rất đẹp sao?

- Chịu em rồi

18. Chương 18

Hai người vào lớp hôm nay có vẻ không khí đã tươi đẹp. Nó đập tay xuống bàn ns:

- Nè chị dâu tương lai sao rồi, hai ng tiến triển đến đâu òi. Này ko phải là đã làm chuyện đó chứ. Nó cườ gian tà.

- Chuyện đó cái đầu mày ấy, bọn tao là tc trong sáng, ai như hai ng giá chưa chồng trai chưa vợ ở chung một nơi ko biết chừng đã... Nhỏ Trâm phản bác.

- Đúng đó anh cx nghĩ vậy. Nè ko biết mày đã gạo nấu thành cơm chưa? Anh Nam quay lại ns vs thằng bạn chí cốt của mình.

Nó cứ tưởng hần sẽ ns lại ai dè lại thêm một câu:

- Em cx mún lắm anh vợ ah mà cô ấy ko chịu.

Mặt nó h phải ns là đồe như cái cà chua, lấy hết sức quăng cái cặp vào hần:

- Tên khốn ăn ns bấy bạ. Đã xúc miệng chưa zậy?

Đang ns chuyện thì cô giáo vào lớp. Hôm nay cx lạ thật nhỏ My vs Minh Quân ko ns năng gì cứ ngồi im làm nó cx thấy có gì đó bất ổn. Nó tò mò quay lại hỏi quân:

- Chuyện gì xảy ra vậy? Sao mặt của quân như đưa đám thế.

- Hừ..cậu quá vô tâm rồi đấy tôi tỏ tình vs cậu mong ột cơ hội, cuối cùng cậu lại có thể cùng hần ta tay trong tay mà đi đến lớp sao. Có nghĩ cho cảm nhận của tôi ko?

- Cậu...xin lỗi ngay từ đầu tôi đã ns sẽ ko thể yêu cậu. Việc tôi yêu ai là quyền của tôi

- Dk cậu sẽ phải hối hận. Tôi hoàn toàn tốt hơn hần

Nó cảm thấy lời ns của Quân có điều gì đó làm nó rợn ng, có lẽ nào sắp có chuyện gì xảy ra sao. 5 tiết học cứ trôi qua một cách buồn tẻ như vậy. Tiếng trống luk này đúng là một sự giải thoát hoàn hảo vs nó và hần. Nó ns vs hần:

- Anh đợi em một lát nha.

- Uh nhanh nhé.

hần ttrar lơ xong bỏ ra phía xe đứng chờ nó. Cơn gió nhẹ thổi qua, một cô gái xuất hiện trước mắt hần. Cứ ngỡ là nó hần ngẩng đầu ns:

- Ê em sao nhanh.. Chưa ns xong hần đã nhận ra đó là My.

- em có cái này mún anh xem nè. Theo em.

My ns rồi dẫn hần ra sân sau của trường. Hần ngạc nhiên ko ns gì cứ đi theo My. Ra đến nơi hần thực ko ngờ tái sao lại là Nhi chứ. Chẳng hải đng ở trong lớp sao? Nhưng điều đó ko quan trọng, cái mà làm cho hần ko tin dk đó là nó đang ôm Quân. Hần tức giận ném hết đồ xuống, đưa đôi mắt căm phẫn nhìn nó:

- Hóa ra cô bắt tôi chờ đợi để cô làm mấy trò bẩn thỉu này sao? Thật đáng ghe tởm. Vậy mà tôi lại như một thằng ngốc bị cô dẫn đi.

Nó nghe thấy tiếng hần giạt mình quay lại mún giải thích vs hần nhưng chưa kịp giải thích nó đã bị Minh Quân hôn. Đối vs nó nụ hôn này hoàn toàn vô nghĩa ko cảm giác. Nhưng nó biết điều đó đang khiến hần đau. Nó buông vội MQ chạy lại chỗ hần, nắm đôi bàn tay lạnh ngắt của hần ong mún giải thích cho hần hiểu. Nhưng hần đã hất tay nó ra cười khinh bỉ:

- Cô cx nên giữ lòng tự trọng cho tôi vs chứ. Sao tôi có thể chứng kiến cảnh bạn gái mình hôn một đứa con trai khác.

- Nghe em ns đã mà..

ko nghe nó ns hết câu hần toan bỏ đi.Nó chạy lại kéo tay MQ mong anh ta giúp mình giải thích.Nhưng MQ lại ns:

- Em đừng như vậy nên để anh ta bik mọi chuyện của chúng ta.Chẳng phải chúng ta iu nhau sao?Chúng ta tại sao phải che giấu.Anh ta là ng đã xen vào giữa chúng ta mà...

Hần chạy lại tặng cho MQ một cú đấm đau tén tận xương tủy.Nó ko ns ko khóc chỉ đứng yên một chỗ.Hần bước đi..lần này hần đi thật rồi.Nó cúi xuống nhìn MQ :

- Hừ vừa lòng anh chưa?Đây chính là bất ngờ anh ns muuns dành cho tôi sao?Ko phải đây là ý đồ của hai ng ah.

- Phải là ý của tôi.Tôi ko có dk em thì tất cả sẽ ko có dk em.

Nó hận,nó hận tại sao mình lại ngu ngốc theo chân hần đến chỗ này chỉ bởi câu ns có bất ngờ mún dành cho em,anh mún chúc phúc cho 2 ng.giá như nó ko ngu để bị lừa như vậy đến h thì nó mất hết tất cả rồi.Tại sao mọi thứ lại như vậy..Nó mệt mỏi cất bước về nhà,hần đang ngồi đó chợt thấy nó lớn giọng ns:

- Mang hành lí ra khỏi nhà tôi ngay,từ nay My sẽ vào đây sống.Ít nhất cô ấy sẽ ko lừa gạt tc của tôi.Hần thăm nghĩ nếu nó giải thích ,nếu nó xin lỗi có lẽ hần ẽ tha thứ cho nó.Hần biết hần iu nó vô cùng ko thể mất nó.Nhưng lòng tự trọng đã vậy lấy hần ko cho hần tự xuống nc.Việc hần mún My đến ở thật ra ko phải chủ ý của hần mà là do pama hần ns My sẽ là vị hôn phu thứ hai của hần.Hần có quyền lựa chọn một trong hai ng,Luk đầu hawnsko đồng ý nhưng vì nghĩ lại chuyện sáng nay nên hần đành chấp nhận.

- Tôi sẽ đi anh ko cần ns nữa.Tôi cx bik My hoàn toàn quan trọng vs anh rồi.Nếu ty mà ko có lòng tin sẽ ko thể bền lâu.

Nó đang ns vs hần thì My từ trên lầu đi xuống ném đồ đạc của nó ra cửa.Hần thấy vậy mún đứng dậy ngăn cản nhưng ý trí lại bảo hần ko dk giúp nó.

- Cô làm gì vậy?Dù sao đây cx là nhà của pama tôi mua.Cô là ai mà có quyền đuổi tôi đi chứ hả?

- Tôi là hôn phu thứ hai của Phong.Ns cho cô biết Phong đã chọn tôi chứ ko phải cô.Từ bỏ và biến đi đồ lẳng lơ.

Nó tự hứa sẽ ko khóc nhưng ko chịu dk,uất ức dâng tới tận trời cao.Nó ko giải thích quay gót bước đi,ko quên ns một câu:

- Loại ng như anh thật sự khiến tôi hận.Uớc gì anh ko xuất hiện trong cuộc đời tôi

Hần nghe xong trái tim nhói đau dữ dội.Hần thực ko mún nó đi thực mún nó ở lại nhưng sao nó lại cố chấp như vậy chứ. trời đang mưa liệu nó có an toàn ko đây.

Bước ra cánh cổng này nó thực sự nghĩ rằng sẽ ko bao h trở về nhà này nữa đâu.Ngoài việc trở về nhà của nó,nó còn biết đi đâu.Nhưng sao nó cảm thấy chóng mặt đau đầu dữ dội.Nó ko còn nhìn thấy gì cứ như vậy chìm vào cơn ác mộng.Bên tai nó nghe thoảng vắng vắng tiếng của pama nó.Nhưng thực ko biết họ ns gì.

Trong phòng bác sĩ Trần.

- bác sĩ con tôi sao rồi?Có phải đó là triệu chứng ban đầu ko?Ông Lâm lên tiếng

- Phải,tôi đã ko nghĩ nó lại tiến triển nhanh như vậy.

MAMA nó ngồi bên nghe ck vs ông bác sĩ ns chuyện ko hiểu gì vội ns:

- Gì mà triệu chứng hát bệnh con tôi bị bệnh gì?

- Phu nhân bình tĩnh tiểu thư bị..

- Nó bị u não...giai đoạn 1

Mama nó nghe vậy ko tin vào tai mình.Tuy hai anh em nó ko phải con ruột của bà nhưng hai ng là điểm tựa là cuộc sống của bà.Thực tâm bà rất thương iu hai ng.

- Sao..sao .vậy h chúng tôi phải làm gì.
- Kì thật căn bệnh này rất nguy hiểm chúng tôi nghĩ nên đưa tiểu thư ra nước ngoài chữa trị thì sẽ tốt hơn đấy ạ.

hai ng ước ra khỏi phòng lòng đau như cắt.Hai ng thực sự mún làm gì đó cho con của họ.Mama nó lên tiếng:

- Mình ah hay chúng ta đưa con bé đến Mỹ chữa trị có dk ko mình?
- Tôi biết nhưng hiện h liệu con bé có chấp nhận dk đả kích này ko?Tôi thực sự ko mún làm nó đau lòng.Còn chuyện của nó vs gia Phong nữa.
- Tôi biết nhưng chúng ta nên cho nó biết thì hơn.

Pama nó trở về phòng bệnh thăm nó luk này nó đã tỉnh khê cười:

- Pama con ổn rồi.Con bị bệnh gì vậy luk này con có nghe loáng thoáng hai ng ns chuyện vs bác sĩ.
- Con..đừng bận tâm ngủ đi.Mama nó lên tiếng
- Phải đó em ngủ đi.Để anh gọi em rể đến nhé.Anh hai nó lên tiếng.
- Uhm mà y mau nghỉ đi cho khỏe.Nhỏ Trâm cười hiền vs nó.
- Ko..tôi mún nghe tôi bị bệnh gì ns cho tôi biết đi.Thấy thái độ hai ng như vậy nó thực lòng lo sợ vô cùng.
- Con bình tĩnh căn bệnh này của con có thể chữa trị dk mà yên tâm nha con gái.
- Rốt cuộc con bị gì xin hai ng ns cho con biết đi mà.Nó khóc nó bik có lẽ nó sắp chết nên pama ms như vậy
- Con bị bệnh u não giai đoạn đầu vẫn có cơ hội chữa trị nhưng có lẽ sẽ để lại biến chứng.Papa nó ns vs giọng trầm nhưng đủ thấy ông đang đau khổ như thế nào.

Tất cả mọi ng đều sững sốt.Nhỏ Trâm ko kìm dk khóc òa lên phải đưa ra ngoài nó thì im lặng ns một câu;

- Con cần thờ gian suy nghĩ ra ngoài hết đi

Mọi ng vừa ra ngoài nó lôi cái máy tính bảng ra tìm hiểu về căn bệnh của nó.Thực ra ko phải ko chữa dk nhưng nó có thể gây biến chứng.Nhẹ là quên đi lí ức ngu ngu dần(bị đẩy)nặng là nó sẽ trở thành thực vật.Còn cơ hội thành công thực chỉ có 30%.Nó ko dám thử nó sợ mình sẽ là gánh nặng vs hân vs gd vs bạn bè.Nó cứ ngồi như vậy ngắm bầu trời cao nó đã có quyết định của mình.Ngày mai có lẽ mọi chuyện sẽ khác...

Sáng hôm nay vẫn như mọi khi ng ng vẫn vui vẻ duy chỉ có nó và hân xa cách nhau nhưng lòng hướng về nhau.Vs họ hôm nay thật u sầu.Hân đến lớp rất ngạc nhiên ko thất nó rốt cuộc nó ở đâu rồi.Sao nó lại ko đến lớp.Hân nhìn sắc mặt Trâm và Nam đều rất khó coi.Cả buổi hôm đó hân như ng mất hồn cứ lo nghĩ về nó.Ko hiểu vì sao chưa hết 2 tiết học Nam và Trâm đã vội vã xin phép giáo viên trở về nhà hân có linh cảm ko tốt.

TẠI BỆNH VIỆN

Nó lại cười,nụ cười đó ko làm ng ta trở nên vui mà còn buồn hơn nữa nó cất giọng ns ngọt ngào của mình:

- Con sẽ đến Mỹ điều trị.Trước khi đi con mún ghi nhớ mọi ng để ko may nếu phẫu thuật..
- Đừng ns vậy..mày là bạn thân của tao là bạn thân của tao tuyệt đối ko dk suy nghĩ lung tung.Nhỏ Trâm răn đe nó.
- Yên tâm tao sẽ lun vui cho dù ở đâu.con mún gd mình hãy hủy hôn ước đi

19. Chương 19

pama nó ngạc nhiên hỏi:

- Nhi điên sao con? Chẳng phải con và Phong iu nhau lắm sao? Papa nó ns
- Pa tình iu thì cần có nn tin vào nhau. Anh ta hoàn toàn ko tin con. Vs lại anh ta cx đã có vị hôn phu ms rồi cần gì đến con. Nhng lí do quan trọng hơn con...con ko iu Gia Phong
- Trâm lặng lẽ nhìn nó ko ns gì. Mọi ng ra ngoài hết chỉ còn lại mình nó và Trâm
- Mà y đâu cần dối lòng như thế. Nhỏ Trâm hỏi nó
- Uk tao iu Gia Phong nhưng t ko thể để tình iu của mình làm anh ấy đau khổ dk
- Cái gì mà tình iu gây nên đau khổ.
- Nó lại khóc nó khóc thương cho phận mình và Gia Phong chỉ trách có duyên ko phận
- Nếu phẫu thuật thất bại liệu Gia Phong có hạnh phúc ko? Anh ấy sẽ đau khổ như vậy t sẽ ko chịu dk.
- Mà y ngốc thật. bik đâu ca phẫu thuật thành công thì sao. Còn nữa mà y định mang cái tiếng bội tình ấy sao?
- Tao ko cần quan tâm đến danh dự nữa. Chỉ cần anh hạnh phúc t cx sẽ hạnh phúc mà thôi.
- Dk rồi lát nữa pama mà y sẽ hủy hôn.

NHÀ CỦA GIA PHONG

- Ôi ông bạn già hôm nay đến đây có chuyện gì? Papa của hấn lên tiếng.
- Tôi...tôi xin hủy hôn. Pama nó khó ngọc cất tiếng
- Hủy...hủy hôn ư tại sao?
- Là do ý của con bé. Nó ns nó mún GP dk hạnh phúc nên ra đi là cách tốt nhất của nó.
- Chuyện này...Pama GP khó xử.
- tôi biết chuyện này rất khó xử nhưng hãy nghĩ lại và hoàn thành tâm nguyện của con gái tôi. Trc khi đi Mỹ nó mún thấy Gp đính hôn.
- Dk..tôi đồng ý nhưng điều này sẽ ko ảnh hưởng đến tình bạn bao năm của chúng ta chứ
- Tất nhiên..Vậy tôi về mong ông hãy chọn ngày đính hôn cho GP và My
- Dk rồi dù sao thì cx nên tôn trọng mọi quyết định của ông. Tôi thực ko thích con bé My đó cứ tưởng con gái ông sẽ làm dâu nhà chúng tôi ai dè...
- Hấn vừa vào nhà pama hấn đã kêu hấn ngồi xuống ns chuyện.
- Con sẽ hủy hôn vs Nhi sau đó đính hôn vs My. Pama nó ôn tồn bảo.
- Pama hai ng đang đùa sao? Làm sao con có thể..ko ko đời nào đâu.
- Hấn ko nghe típ chạy đi ra nga lao đến thẳng nhà nó

20. Chương 20

hấn bấm chuông mãi mà ko có ai ra mở hết. Hấn cứ ngồi trc cửa lăm lăm bấm một câu “Tại sao e lại như vậy tại sao lại hủy hôn?” Hấn cứ như vậy cho tới khi pama nó đến trc mặt hấn ngạc nhiên vô cùng ân cần hỏi:

- GP có chuyện gì vậy hả con?Sao lại ngồi đây.
- Con muốn gặp cô ấy xin hãy cho con gặp cô ấy có dk ko?GP khẩn khoản cầu xin
- Thôi dk rồi dù sao hai đứa cx nên ns chuyện vs nhau bây h con vào bệnh viện đi nó ở phòng 302.Pama nó ns
- Bệnh viện?Con biết rồi.hắn nghe nmos ở viện rất lo lắng vội lao như bay đến bệnh viện thực hắn lo cho nó lắm

Bệnh Viện

Luk này nó trầm ngâm lặng lẽ nhìn bầu trời và nhớ tới hắn lòng thầm nghĩ“Giá như em gặp dk anh luk này”Đường như ông trời nghe thấu rõ lời nó cánh cửa bật tung ra.là hắn là hắn đang ở trc mặt nó.Trong lòng nó rất vui và hạnh phúc nhưng khuôn mặt vẫn như thể bình thản đến nỗi khiến ng ta tức giận.

- Em..sao lại phải ở viện e bị gì?Hắn lo lắng âu yếm nhìn nó trong luk này đã quên mất chuyện hôn ước bị hủy.
- Bị cảm nhẹ mà thôi ko đáng lo anh về đi.Nó quay qua phía cửa sổ ko dám nhìn hắn nó sợ mình sẽ ôm hắn.
- Quay lại nhìn anh.Anh có chuyện muốn hỏi em.Hắn nghiêm túc ns
- Dk rồi ns đi.nó quay lại nhưng ánh mắt lại đặt ở nơi khác.
- Nhìn vào mắt anh và nghe anh hỏi trả lời thành thật.

Nó buộc phải nhìn vào mặt hắn đối diện vs đôi mắt sắc lạnh của hắn.Nó cảm thấy sợ.

- em tại sao lại hủy hôn lẽ ra anh ms là ng ns câu đó trc chứ chính e đã phản bội anh
- Hừ tôi ko yêu anh thì tại sao phải kết hôn vs anh.Nó ns ra mà tim như ai đâm vào.
- Ko yêu vậy những lời hứa những gì chúng ta có vs nhau chỉ là giả thôi sao?Tôi ko tin đâu.
- Phải đó là thật nhưng tôi nhận ra rằng tôi ko yêu anh ng mà tôi thực lòng yêu là MQ.Mỗi lần ns chuyện vui đùa vs anh tôi đều nghĩ anh là MQ.
- Tại sao em lại có thể ns như vậy.Hắn là con trai nên ko bao h khóc nhưng chỉ cần nhhinh kĩ hắn bấy h đôi mắt đã ngấn lệ.Chưa từng nghĩ ng ocn gái hắn dành trọn tim lại đối vs hắn như vậy.
- Xin lỗi..chúng ta chia tay đi chia tay ko phải kết thúc mà là cho cả hai ta cơ hội suy nghĩ về chính mình dk ko?Hãy là bạn
- ko tôi đã từng ns trong tình yêu có hai việc tôi ko tha thứ dk và em đã phạm phải hai điều đấy.Tôi sẽ phải khiến em đau khổ ngày hôm nay tôi sẽ nhớ mãi.Hắn cắn phần nhìn nó ánh mắt trở nên vô hồn.

-.....

Nó ko ns gì chỉ im lặng nó đang che giấu những giọt nước mắt của chính bản thân mình.Nó ko khóc nó đã tự nhủ vs chính mình là vậy.Nhưng hình như điều đó làm trái tim nó đau hơn nữa.

Hắn cứ như vậy rời bệnh viện về nhà.Mọi ng đang thảo luận việc lễ đính hôn,ai cx nghĩ hắn sẽ từ chối nhưng

- Ngày mai hãy đính hôn đi càng nhanh càng tốt.Hắn lạnh lùng ns rồi quay bước đi trc những ánh mắt ngạc nhiên vô cùng của tất cả.

Chương 15:buổi lễ đính hôn đầy nước mắt ko có hạnh phúc

Sáng sớm hôm nay trời rất đẹp nha nhưng tâm trạng mỗi ng lại ko hề hạnh phúc.Nó cứ thất thần nghĩ về hắn và My hôm nay sẽ đính hôn.Còn hắn trong lòng chỉ có hận và hận.

Khán phòng trang trí rất hoành tráng khắp nơi màu đỏ màu trắng rất đẹp.ngay giữa chính là bức ảnh phóng to hình của My và hắn.

21. Chương 21

Buổi lễ xem ra rất lớn đủ để thấy sự xa hoa của hai bên gia đình như thế nào rồi. Hấn vẫn ngồi ngấm nhìn những hình ảnh mà nó và hấn có vs nhau. Đó là một kí ức đẹp biết bao, hấn đã luôn mong cô gái hôm nay chính là nó nhưng đâu thể. Hấn phải quên nó mà tiếp tục sống liệu hấn có làm sống dk khi ko có nó hay ko?

Lại ns về nó. Nó thực muốn đi xem buổi lễ muốn nhìn hấn trc khi đi nhưng nó lại sợ nhìn thấy nụ cười hạnh phúc của hấn. Nó đang miên man suy nghĩ tiếng mở cửa vang lên m bàn tay ấm áp nắm lấy tay nó:

- Nhi anh biết em ko thể tha thứ cho anh, hãy mắng anh đi nếu anh ko làm cái việc bỉ ổi đó thì hôm nay em và Gia Phong đã...
- Minh Quân tôi ns ko ghét anh là ns dối nhưng tôi vẫn sẽ coi anh là bạn
- Anh biết hôm nay GP đính hôn chax chần em đang rất đau khổ hãy lợi dụng anh
- Lợi dụng anh? Để làm gì?
- Cho anh cơ hội để yêu em thêm lần nữa, nếu muốn anh có thể đi cùng em đến buổi đính hôn.
- Dk. Nhưng tôi sắp đi Mỹ rồi. Nó lạnh lùng cười khẩy
- Anh đi cùng em
- Tùy anh giờ tôi muốn anh đi cùng tôi đến buổi đính hôn. Việc tôi đi Mỹ ko dk ns cho ai khác biết
- Dk h chúng ta đi nhé

Nó cx chẳng hiểu sao mình lại muốn đến buổi lễ đó chứ. Có lẽ nó muốn nhìn thấy hấn ghi nhớ nụ cười của hấn. Chỉ sợ sau này ko còn cơ hội

Nó mặc chiếc máy màu xanh nhạt mái tóc bộn gọn lên khuôn mặt trang điểm nhẹ che đi những dấu hiệu của sự mệt mỏi. Nó cùng vs MQ đến buổi lễ. nó thực sự ko dám bước vào, nhưng nó vẫn muốn gặp lại hấn. Vừa bước vào đại sảnh hấn đang đứng đó tiếp khách nhưng hôm nay sao hấn lại buồn như vậy chứ. Nhìn hấn nó cảm thấy lòng mình đau nhói ko dám tiến lên nữa dường như MQ hiểu ý nó ôm eo nó mạnh dạn tiến lên phía trc. Hấn nhìn thấy MQ ôm eo nó hai ng ns chuyện thân mật trong lòng ko khỏi đau đớn. Tim hấn đau bao nhiêu thì hấn lại hận nó bấy nhiêu. Hấn mỉm cười:

- Ko ngờ tôi vẫn dk gặp lại cô. Cô thật đúng là mặt dày lại còn mang theo ng tình của mình đến đây.
- Nó lặng im ko ns gì nó biết hấn đang rất hận nó, nó để mặc hấn hiểu lầm mình. Cái nó có chỉ còn là những kí ức đẹp đẽ trc đây mà thôi. Nó im lặng nhìn nhưng MQ lại ko thể:
- Ăn ns cho cẩn thận đây đây có lẽ là lần cuối chúng tôi gặp anh
 - Lần cuối? Hấn nheo nheo mắt sững sốt hỏi
 - Ko có gì anh đừng nghĩ lung tung. Im lặng này giờ nó ms lên tiếng, giọng ns của nó hơi khàn khàn nghe qua đã biết ko dk khổ
 - Cô ko khỏe sao? Nhớ nghỉ ngơi cho thật tốt. Hấn thấy nó như vậy lòng ko khỏi lo lắng.
 - Cảm ơn. Chỉ là một câu hỏi thăm như vậy thôi cx đủ làm nó hạnh phúc rồi.

Cái thời khắc mà mọi ng nghĩ là tràn đầy hạnh phúc đã đến thì vs nó và hấn lại như thời khắc sứ giả địa ngục tới cướp đi trái tim của cả hai những đau khổ cứ thế tuôn lên. Nó ko biểu lộ ra ngoài vẫn cái vẻ mặt cười tươi chúc phúc nhưng có ai biết nó đang đau đớn như thế nào. Còn hấn, cảm tưởng nh mình sắp mất đi một thứ gì đó vô cùng quan trọng thì phải.

Hôm nay có lẽ ai cx nghĩ my đang hạnh phúc nhưng cô cx là con ng cx có tình cảm. Đúng My rất yêu Gia Phong, ko muốn GP ở bên nó nhưng h chẳng phải cả ba đang đau khổ sao. My ko muốn một cuộc sống ko

tình yêu như vậy. Phải tuy bây h ms chỉ là đính hôn nhưng chỉ 5 năm nữa khi cả hai thực sự trưởng thành chax chẵn Gp sẽ yêu mình. Đó là suy nghĩ của My tự trấn an mình. Nhưng My biết cho dù là 10 năm hay 20 năm tình yêu của Gia Phong và Nhi sẽ ko ai có thể lay chuyển dk.

Những lời chúc phúc cho đôi uyên ương. Ở cái tuổi 17 tình yêu là một điều đẹp nhất ấm áp nhất ,hạnh phúc nhất. Vậy mà giờ đây cả 3 con người đều đang đau khổ vì cái gọi là tình yêu đó.

Nước mắt cứ theo đó mà tuôn rơi ko biết họ còn có thể có quyền dk hạnh phúc hay ko?

Máy bay cứ thế cất cánh bay lên bầu trời ang đi những đau khổ, những giọt nước mắt đến Mỹ. Có lẽ nó ko biết rằng ở bu lễ đính hôn đó có đôi mắt một ng chứa đầy đau khổ xen lẫn hận thù tìm kiếm hình bóng đã biến mất từ bao giờ

22. Chương 22

Máy bay hạ cánh tại Mỹ. ở Mỹ bây giờ rất lạnh, từng cơn gió lạnh buốt xuyên thấu vào từng miếng da thịt của nó. Nhưng trái tim của nó bây h còn lạnh lẽo đau nhói hơn nhiều so vs cái lạnh buốt ở Mỹ. nó nhớ hẳn nhiều lắm nhưng nó cx ko mún là gánh nặng của hẳn. càng yêu thì sẽ càng đau khổ mà thôi. nếu làm cả hai cùng đau thì thà để mình nó chịu đựng là dk rồi. Nếu như bây giờ có một điều ước nó mún hẳn hạnh phúc. Đơn giản vậy thôi. Nó dk pama đưa vào nhập viện ngay lập tức. Bên cạnh nó chỉ có pama và MQ. Nó biết tình cảm của MQ dành cho nó rất sâu đậm. Nhưng nó chỉ coi MQ là bạn mà thôi. Là một ng bạn tốt. chính Mq cx biết trái tim của nhi đã là sắt đá rồi. Trái tim đã đóng băng và ng có thể làm trái tim này tan chảy chỉ có Gia Phong.

Nó đã từng hứa vs gia phong rằng trái tim nó sẽ khóa lại và chờ Gia Phong đến mở. Nó luôn gắng gượng vs nỗi đau về thể xác nhưng chưa một lời kêu đau. Bởi nỗi đau hiện giờ ko đáng kể gì so vs trái tim đang rỉ máu của nó. Nó chỉ có một tâm nguyện duy nhất “hãy sống thật hạnh phúc anh nhé! em ở nơi nào cx sẽ cầu chúc cho anh” Ko biết từ lúc nào hàng mi của nó đã ướt sũng. Đôi mắt sưng lên vì khóc quá nhiều. Những giọt nước mắt của nó làm những ng bên cạnh yêu thương nó đầy xót thương.

- con gái, con phải cố lên. Chỉ cần con kiên cường chắc chắn phẫu thuật sẽ thành công hãy tin pama.
- MaMa con ko đủ can đảm đâu. Nó cố ns trong sự khó nhọc, mệt mỏi.
- Hãy nghĩ về ng con yêu nhất. Hãy sống vì ng đó. Có dk ko?
- con ko biết. cho dù con có sống con cx ko thể chịu dk khi ng con yêu ở bên ng con gái khác.
- Hoàng Nhi em hãy nghe anh ns một câu. MQ ở bên cạnh lặng lẽ nhìn nó
-
- Nghe này nếu em yêu Gp càng phải vì cậu ta mà sống. CHỉ cần em sống, em có thể gặp lại cậu ấy, một lần nữa bước vào trái tim cậu ấy.
- Nhưng còn My..
- Tình yêu phải bắt nguồn từ 2 phía chắc chắn My sẽ hiểu
- Nhưng Gp vẫn hận em.. Nó lại chần chừ
- Ko đâu, chỉ cần em sống. Anh tin em sẽ xoa dịu dk hiểu lắm giữa cậu ấy và em.
- cảm ơn anh... Vì mọi ng em sẽ cố sống em sẽ kiên cường
- biets đâu bây h GP cx đang nhớ về em đấy bé ngốc ạ
- Liệu có phải vậy ko?

Nó ngược lên bầu trời cao lòng nổi sóng “Anh có nhớ em ko?” và nó cx tự hứa rằng sẽ dành lại GP một lần nữa. Làm cho Gp yêu nó thêm một lần nữa.

VIỆT NAM

Sau khi nó đi, hấn cx ko còn như trước nữa. Nếu trước đây là một công tử hào hoa, ăn chơi thì bây h lại là một con ng lạnh lùng đến ghê người. Ko ai dám nhìn vào đôi mắt sắc lạnh của hấn nữa. Khắp ng tỏa ra một sự băng giá. Đến ngay cả Nam và Trâm cx đã ko còn nhận ra hấn nữa. Tất cả đều muốn hấn là Hoàng Gia Phong của trước đây. Bây h trong tâm trí hấn chỉ có công việc và hok tập trong tương lai sẽ là một nhà lãnh đạo tài ba lạnh lùng. Tại sao khi yêu con ng ta lại thay đổi như vậy nhỉ? Đó là câu hỏi ko thể trả lời nổi. Hấn cx thay đổi vì nó chăm chỉ hok hơn, ko chơi bời nữa. Nhưng cx chính vì nó bây h đã biến một chàng trai tuổi 17 đáng lí ra phải vui chơi thì h lại là một ng cao ngạo lạnh lùng.

sự thay đổi đó làm cho My ko thể chấp nhận dk.

- Anh Phong đừng như vậy nữa mà. Nhi đi rồi đừng hành hạ bản thân mình nữa có dk ko?
- Em đi tôi ko cần ai quan tâm. Trái tim tôi đã bị cô ta đâm thành nhiều mảnh rồi
- Gp em.. em sẽ hủy hôn vs anh. My quả quyết ns
- Hủy hôn? Ko phải em rất mún đính hôn hay sao? Gp thờ ơ
- Phải em yêu anh. Nhưng là yêu GP trước đây ko phải là Gp bây h. Em ko thể kết hôn vs 1 ng ko yêu mình chỉ lun nghĩ đến ng con gái khác.
- Tùy em anh ko quan trọng điều đó.

Mặc dù biết câu trả lời của anh nhưng My thực ko có cảm giác đau khổ. Có lẽ nào cô ko yêu Gp nhiều như mình đã tưởng ko lẽ cô nhầm lẫn giữa yêu và thích. Nhưng ko sao bây h tất cả đã có thể nhẹ lòng ko ai phải chịu nỗi đau nữa.

Lại ns về Gp, sau khi My đi lại tiếp tục uống rượu. Miệng lẩm nhẩm:

- Tại sao ng ta uống rượu có thể quên hết mọi thứ mà tôi thì ko? tại sao tôi lại lun nhớ về em? tại sao lại xuất hiện trong tái tim tôi rồi lại làm tôi đau khổ?
- em quá tàn nhẫn rồi. Liệu em có nhớ stooi ko? Liệu tôi có thể gặp em ko?

Hấn cứ mê mẩn như vậy cho đến sáng. Hấn đâu biết rằng ở nơi đó nơi đang chứa ng con gái hấn yêu cx đang nhớ nhung sâu đậm về hấn. Đang đứng trc cánh cửa tử thần

23. Chương 23

Mỹ

- Con gái sẵn sàng chưa, phải cố lên. Mama nó ôm lấy nó vỗ về
- Pama con yêu hai người nhiều lắm! nếu..
- Ko có nếu.. phải tự tin lên thì ms xứng là em gái của anh mày chứ. Anh còn chờ mày khổ để típ tục cãi vs anh đấy. Nam nắm lấy tay nó nói
- Hai này ko dk bắt nạt bạn em đâu đấy. Nhất định em sẽ khỏe lại mà, hai cx ns vs nhỏ Trâm đừng lo nha hai. Nó khẽ cười lại thực trong lòng fnos ko biết có qua dk ko
- Nhi phải khỏe lại còn Quân nữa nhé.
- Nhớ rồi mà. Hihi

Bác sĩ bước vào nói:

- Chúng ta sẽ chuẩn bị,co cứ thả lỏng tinh thần là dk may mắn sẽ mỉm cười mà

-Dạ

bác sĩ ns vậy nhưng nó biết căn bệnh này nếu giữ dk mạng thì cx bị di chứng.mà luk đó nó ko muốn mọi người thương hại nó.Nó dk đưa vào phòng phẫu thuật.

- Con gái sẽ ko sao đâu.pama nó nói

- Phải sẽ ổn thôi.em gái của anh sẽ ổn mà phải ko.

- Nhi cố lên cx là vì người đó.

Nó ko ns gì khê cười nhắm mắt lại.Bác sĩ bắt đầu tiêm thuốc mê vào người nó.Nó ko muốn ngủ đâu,nó sợ nó sợ rằng nếu bây h nó ngủ liệu nó còn có dk nhìn thấy mọi người còn có dk nhìn thấy hần ko.Nó khóc giọt nước mắt cứ nhẹ nhàng rơi xuống.Nó nhớ luk hần gọi nó là đầu heo,nhớ lúc hần ôm nó,nhớ lần đầu gặp,nhớ cuộc cãi vã thường ngày và nhớ lời hứa của cả hai..“Gia Phong em yêu anh”.Nó chìm vào cõi mộng của mình.trong giấc mơ nó nhìn thấy những người nó yêu thương đang vẫy gọi nó.Trước mắt nó nhạt nhòa chỉ có hình ảnh của hần đang đứng đó.Nó thực muốn chạy lại chỗ của hần,nhưng sao bước chân cứ nặng trĩu như vậy nhỉ.Nó muốn một lần nữa hưởng thụ sự ấm áp của hần.ánh mắt của hần hiện rõ sự hận thù căm ghét vs nó.ánh mắt đó làm nó sợ hần sẽ bỏ rơi nó.Nó ko muốn đâu.

- gia Phong em rất nhớ anh.

Nhưng hần vẫn cứ quay đầu bỏ đi ko đoái hoài đến nó,vậy nó còn hi vọng gì nữa.ở cánh cửa kia có thiên thần và mẹ cuỷa nó,nó có thể đến đó.Vô lo vô nghĩ chẳng cần phải đau khổ vì tình làm gì nữa.Bước chân nó tiến về nơi đó,nhưng trái tim tâm hồn nó vẫn ở lại.Tiếng khóc tiếng gọi,van xin vang vọng ở đằng sau.Đứng rồi ở nơi đó còn pama,anh hai,quân và nhỏ Trâm nữa.Nó hứa rồi mà đầu thể làm họ thất vọng.Nó chần chừ quay lại nhìn một lần nữa,hần ko cười vs nó nhưng trái tim nó thôi thúc nó hãy quay lại,nó sẽ vẫn có dk tình yêu của mình mà.Nó phải cố gắng chứ.Nó ko thể kết thúc tính mạng như vậy dk.Chắc chắn mẹ của nó sẽ ko đón nhận nó,bà muốn nó sống hạnh phúc hơn mà.

- Bác sĩ ko ổn rồi nhịp tim đang giảm.

- Sao lại vậy?Mau máy trợ tim.Nhanh lên

Bác sĩ đã cố hết sức nhưng nó vẫn nhịp tim giảm cứ như vậy sẽ...Nó muốn tỉnh lại nó muốn trở về nó muốn nhìn thấy hần nó muốn giành lại trái tim của hần.

- bác sĩ nhịp tim bình thường lại rồi.

- Thật kì quái mà.

Ánh đèn phẫu thuật tắt.Vị bác sĩ bước ra,tất cả đều nôn nóng chờ câu trả lời

- Sao rồi ca phẫu thuật thành công chứ.

- Chúc mừng ko có vấn đề gì nữa rồi.Tuy nhiên di chứng thì ko ai ns trước dk.

- DI chứng?

- Phải nhưng mọi người yên tâm nếu điều trị tốt có thể giảm dk di chứng đáng kể.chỉ là sẽ thường xuyên lên cơn đau đầu.

- Cám ơn bác sĩ.

tuy ns là có di chứng nhưng chỉ cần ns ko sao là tốt rồi.

- con trai cx nên về nước lo hok đi.Con cx nghỉ một tuần rồi.Khi nào em con khỏe lại pama sẽ đưa nó về.

- Nhưng con muốn nhìn thấy nó tỉnh cơ.

- Nghe lời đi.dù sao chi nhánh bên đó cx ko thể thiếu ng lãnh đạo dk..

1 ngày...2 ngày nó cuối cùng cx chịu tỉnh lại rồi.

- Pama có phải con đã lên thiên đường,
- Ko đâu con qua cơn nguy kịch rồi.Con gái của Lâm hoàng Gia này phải thế chứ.ta biết con sẽ giữ lời hứa của mình mà.
- Hi con cảm thấy khỏe hơn rồi.Pama sau khi con khỏe lại con muốn học lại ở Mỹ.
- Dk theo ý của con.

Một tháng ở trong bệnh viện nó ngày nào cx phải thuốc bổ rồi là bị ép ăn toàn mấy món nó ghét.Nó thực muốn xuất viện.

- pama đúng rồi sao 1 tháng nay con ko thấy Quân vậy ạ.
- Thăng bé về nước rồi.Pama nó kêu về để hok vs tập tiếp quần công ti.
- vậy cx dk nhưng cái ông anh hai này của con quá đáng mà em bị bệnh vậy mà cx chả qua thăm.
- Thôi nó cx muốn lắm nhưng nó cx đang phải ôn thi mà con.Vs lại nó cx thường xuyên gửi quà rồi ngày nào chả chat vs con.
- Đùa thôi,nhưng con muốn xuất viện.Con muốn học ngành thiết kế nha pama.
- Ok baby của ta.

Nó sẽ chôn tình yêu dành cho hấn vào trong tim ,nó sẽ chờ hấn một ngày nào đó nó sẽ khiến hấn yêu nó lần nữa

Chương 18: 5 năm ko gặp anh đã thay đổi rất nhiều

5 năm sau

Việt Nam

Một cô gái xinh đẹp tầm 22 tuổi bước ra khỏi cổng sân bay,khiến ai cx rớt mắt nhìn.Đẹp phải ns là rất đẹp a.Chiếc váy trắng xòe ra có chút dễ thương tinh nghịch,mái tóc dài thẳng mượt màu đen bay trong gió.Cặp kính đen sành điệu càng làm khuôn mặt trở nên xinh đẹp hơn.Vâng chắc chắn mọi người đều biết đó là ai phải ko ạ...là nó đấy,nhà thiết kế thời trang nổi tiếng thế giới.Vs những mẫu thiết kế của nó chỉ trong vòng 1 tiếng đồng hồ đã có thể bán hết.Là người luôn thiết kế cho các sao nổi tiếng.đặc biệt tuy còn trẻ nhưng tự mình thành lập công ti riêng hiện đang ăn nên làm ra.Là con gái của chỉ tịch Lâm Hoàng Gia nhưng chưa bao h dựa vào thế lực gd mình.tất cả đặt cho nó cái ten ” Công chúa hoàn mỹ”.Trong khi sự nghiệp tại Mỹ lớn mạnh như vậy tại sao nó lại đột nhiên trở về nước.Lí do chỉ nó ms hỉu mà thôi.

Nó vẫy tay ra hiệu

- Nhi ơi tao nhớ mày lắm lun.Chắc chắn chỉ có nhỏ Trâm mà thôi.
- Xời...chắc sắp gọi là chị dâu rồi haha.Anh hai có bắt nạt mày ko đó.
- con bé này..

Nam cốc vào đầu nó

- Anh hai đau em đó.
- Thôi mình về nào.

chiếc xe dừng lại trước căn nhà quen thuộc của gd nó.Hóa ra nơi này vẫn như vậy.Duy chỉ ko có bóng dáng người đo....

- anh hai nơi này vẫn đẹp như xưa.
- vào nhà đi

Nó vừa vào nhà,mọi người đều vui vẻ chào đón nó.Ai cx hỏi thăm nó,ôm hôn nó suốt.Nó cảm thấy mệt mỏi muốn lên phòng nghỉ

- Anh hai dì năm mọi người cứ ăn nhé.em mệt quá.

Nó vừa bước vào phòng,úp mặt vào giường.

- Nhi tao vào nhé.Trâm gõ cửa.

- Ừm vào đi.

- mẦy lần này sao lại về?

- Thì để thăm chốn cũ vs lại tao cx nhận làm việc cho tập đoàn thời trang J&S

- tập đoàn thời trang J&S,mày có biết ai là tổng giám đốc tập đoàn đó ko?Trâm kinh ngạc.

- Ko biết,papa tao ép buộc tao về đó làm việc.Mà thui kệ tao về đây cx là còn nguyên do khác.

- Là Gia Phong?

-Nó lặng im

- Có lẽ số phận lại gắn hai người vs nhau một lần nữa.

- Hử sao mà ns vậy?

- Ko có gì.

- Hôm nay mà ở lại ngủ cùng tao nha.

- Ok tao cx muốn vậy.

Nó thầm nghĩ trong lòng“Lần này trở về em muốn gặp anh,ng con trai mà em yêu duy nhất”

Mới sáng sớm chưa kịp tận hưởng giấc ngủ thì tiếng chuông điện thoại lại réo vang hôm qua nó đập báo thức dậy sớm ,mai là ngày đầu đi làm mà.Cái tính ngủ lười của nó vẫn ko sửa dk,nó chùn chần ngủ tiếp,mãi đến khi Trâm tỉnh ngủ hết loạn cả lên:

- OMG!7h kém 10 rồi.Trễ rồi..dậy mau con điên kia nếu ko muốn đi làm trễ.

- Trễ hả?Thui chết tao quên mất mau lên.

Nó cuống cuống chyaaj vào phòng VSCN.Dù vội thế nào nó cx để mất hình tượng nhà thiết kế tài ba này dk.Nó mặc chiếc áo thun phá cách,ngoài khoác chiếc sơ mi ca rô màu đỏ đen,mặc chiếc quần bò.Cổ đeo dây chuyền đầu lâu.Mái tóc được nó tết lệch.Chân đi đôi giày thể thao.Cả người nó toát lên vẻ năng động thoải mái.Nó đeo cặp mắt kính len vai đeo ba lô.Phải ns là xinh dễ sợ lun á.

Nó vội uống cốc sữa lên con xe iu quý phóng đi lun.Vừa đến nơi cách đó ko xa một chiếc xe đắt tiền cx dừng lại,bao nhiêu ng xúm lại đặc biệt là các gái trẻ xinh xắn nha nhưng nó cx chả bận tâm vội và bước đi.Nó đi đến thang máy thì xui xẻo thật nha,thang máy lại hỏng đành pahir thanh bộ thui.Nó leo thang bộ,than thở:

- Mỗi chân quá trời lun.

nó leo cầu thang lên đến tầng 3 thì nghe loáng thoáng:

- HAY hum nay tổng giám đốc đến đúng ko?Nghe ns còn có cả tổng giám đốc của C&G nữa

C&G chẳng phải là công ti nhà nó sao?Tổng giám đốc chắc chắn là hai của nó rùi.papa cx tính trao cái ghế chủ tịch lại mà cx chả yên tâm về hai cho lắm.Nên cx cho nó về Việt tiện thể coi chừng anh hai lun.Nó thầm nghĩ” GD có công ti riêng,mình cx có công ti tự nhiên phải về đây làm thuê là sao trời”

- mẤy chị cho em hỏi sao tổng giám đốc đến lại vui mừng vậy ạ?Nó ngây thơ hỏi

- Ừa em ko bik hả?hoàng tổng ;à ng đẹp trai phong độ lắm a.

24. Chương 24

- Hoàng tổng rất đẹp trai nha, phong độ, nhà giàu nữa tương lai sẽ là chủ tịch của tập đoàn. ai mà dk làm vợ của hoàng tổng thì tốt quá còn gì.
- Ủm đúng vậy, ng hoàn hảo như vậy mà đến giờ vẫn chưa có bạn gái đó. Một chị khác ns chen vào.
- Ko phải đâu trước đây đã từng đính hôn nhưng hình như ko có tình yêu nên đã hủy hôn rồi.
- Vậy ả. Nó ns.

Theo nó biết thì vị hoàng tổng này là một ng hoàn hảo nha. Nhờ có hấn mà đã đưa tập đoàn đã mạnh lại càng mạnh hơn nữa. Xem ra mối quan hệ giữa J&S và C&G rất tốt. Nó bước vào phòng làm việc của mình. Dù sao cx là nhà thiết kế nổi tiếng cx pahir có không gian làm việc riêng. Nó ngồi vào bàn khuôn mặt trầm ngâm suy nghĩ. Liệu hấn có còn nhớ nó ko? Liệu hai ng có thể gặp nhau ko? Nếu gặp nhau hai ng sẽ như thế nào? Nó ko dám nghĩ tiếp nữa. Nó dồn vào công việc. Ko quan tâm đến xung quanh nữa.

- ủa đã 17h30 rồi sao? Nó làm việc say sưa quên lun thời gian
- Nó vội cầm túi đi ra ngoiaf, luk này mọi người đã về hết, chỉ còn lại vài nhân viên tăng ca làm nốt công việc.
- các chị ở lại làm việc, em về trước nha. Nó cúi đầu chào mọi người.
- Uh.

Nó vừa bước ra khỏi cửa trong lòng tự nhiên thấy ko yên, tim cứ đập hồi hộp mãi.

- Haizz thật là bực mình mà. Nó cúi xuống nhặt đồ của mình lên. Nó vừa cúi xuống thì đã nhìn thấy chân một người đàn ông, nó ngược lên nhìn.

“BỘP” Nó đánh rơi toàn bộ đồ mình vừa nhặt lên, khuôn mặt thất thần nhìn ng đàn ông đối diện.

- Anh..anh... Nó ko ns ra lời, nỗi nhớ lại cuộn trào trong lòng nó, nó mún ôm người đối diện. Muốn tận hưởng ấm áp từ hấn. Nhưng sao hấn lại như vậy, lạnh lùng khiến ng khác sợ hãi ko dám đến gần. Nó sợ khi thấy khuôn mặt lạnh tanh của hấn.

- Đã lâu ko gặp. hấn bình thản ns.
- Anh vẫn sống tốt chứ. nó lí nhí hỏi.

- Từ này ng con gái đó đâm một nhát vào trái tim tôi thì khi đó trái tim đã chết. Tôi còn nỗi đau nào chưa nếm thử. Có lẽ chắc cô Lâm đây phải sống tốt lắm. Hấn vô cùng ngạc nhiên, tức giận, nhớ nhung lại hiện về khi thấy nó. Nó vẫn vậy, nhí nhảnh dễ thương. Chắc chỉ có hấn là thay đổi

- Cô Lâm? Anh có thể dừng ns như vậy dk ko? Nó khóc nó khóc thật rồi.

- Cô ns xem chúng ta nên xưng hô thế nào, tôi thấy chúng ta cx chẳng khác nào ng dưng. vs tôi chúng ta đã chẳng còn là gì của nhau vào cái ngày trái tim tôi bị cô làm tổn thương rồi.

- Em..xin lỗi.

- Xin lỗi sao? Cô đủ tư cách sao?

Hấn bỏ đi, ko một lần quay lại nhìn nó. Nó khụy xuống. Tim nó thắt lại, đau thật. Nó làm sao chịu dk đây. Nó yêu hấn lắm nhưng sao bây h lại chuyện lại thành ra như vậy. Có lẽ hấn đã ko còn yêu nó rồi. Nó nên từ bỏ rồi. Hấn đã khác xưa. 5 năm qua hấn ko còn là ng con trai vui vẻ, hào hoa nữa hấn đã là con ng lạnh lùng băng giá. Tại nó.. tại nó hết.

Hấn nhìn bóng dáng nhỏ nhắn của nó.. thấy nó khóc hấn ko chịu dk. Hấn muốn đến ôm nó, nhưng lòng hận thù nỗi đau mà nó để lại cho hấn thật ko có cách nào xóa bỏ. Hấn cx có lòng tự trọng của riêng mình, hấn ko muốn bị nó làm cho đau khổ thêm nữa.

- Hoàng Nhi ơi Hoàng Nhi em bảo tôi phải làm gì vs em đây. Tôi đã chịu đủ đau khổ rồi.

Chương 19: Em sẽ khiến anh yêu em lần nữa.

nó trở về nhà trong tâm trạng rối bời.Nó ko ăn cơm,nhốt mình trong phòng.Nó ngâm mình trong nước lạnh,nước hòa cùng vs những giọt nước mắt của nó.Nó mệt thật rồi,bao năm qua lí do để nó cố sống chỉ có hấn mà thôi.Vì hấn nó ms trở về nơi này.Nhưng gặp lại thì sao chứ,chỉ tổn thương thêm thôi.

Nó muốn đến một nơi,một nơi chứa đầy hạnh phúc của nó.Nhưng có lẽ hạnh phúc đó chỉ có trong quá khứ mà thôi.Nó mặc chiếc váy trắng khoác chiếc áo mỏng,bước ra ngoài.

- Tối rồi em còn đi đâu thế Nhi.Nam hỏi nó.

- Em muốn đi dạo thôi.Hai đừng lo,em sẽ về sớm mà.Nó ns để Nam yên tâm.

- Váy về sớm nhé.Kêu bác Ba tài xế đưa đi.

- Thôi em muốn đạp xe.

Nó đạp chiếc xe đạp,tận hưởng làn gió.Hơi lạnh..giá như có hấn thì tốt quá.nó mún đạp xe bỏ mún tìm lại cảm giác truowcs đây khi hấn chở nó.Nhưng vẫn ko tìm dk..phải chăng nó chỉ hoàn hảo khi có nữa kia của mình.Chiếc xe dừng chân trước đồi cỏ.Nơi này vẫn như trước..mình đã nghĩ sẽ ko ai chăm sóc nó vậy mà toàn bộ nơi này vẫn đẹp như trước.Nó trầm nghĩ.

Nó ngồi xuống thắm cỏ nơi nó và hấn đã từng ngồi.Nó ngẩng lên bầu trời ngắm sao.

- Em mún gặp anh,chàng trai của em.

Nó gơ chiếc dây chuyền mà hấn đã tặng nó.Nó nhớ tới lời hứa của cả hai ở nơi này.

Nó bước tới mộ mẹ nó.ngạc nhiên xen lẫn hạnh phúc bất ngờ..hấn đang ngồi đó.

- anh cx đến đây.

Hấn quay lalij nhìn nó một luk rồi trả lời:

- Uh.

- sao anh ở đây.nó tò mò.

- Ngang qua.

- Thật sao?

- Uh

- Anh ko thể ns nhiều hơn một chút dk ah?

- Ko cần thiết.

- Tùy anh.

- Anh vẫn nhớ lời hứa của chúng ta chứ.Nó ngồi xuống cạnh hấn ns.

- ko.Hấn lạnh nhạt trả lời.hấn biết mình đang ns dối.5 năm qua hấn ko bao h quên lời hứa đó.

- Nó rất quan trọng đấy.Nó hơi thất vọng

- Vs tôi thì ko.

- Ko wan trọng vs anh sao?Nó bần lăm khi nghe hấn ns vậy.

- dĩ nhiên.

- em đã lun chờ anh suốt 5 năm nay.Nó cúi đầu ns.

- Chờ?để làm gì?

- Vì em mún anh mở khóa trái tim em.Em đã lun giữ sợi dây chuyền đó.

- Quên đi nó ko có ý nghĩa?hấn tìm nhói đau khi nghe nó ns vậy,trc đây nó đã từng ns tình yêu nó dành cho hấn chẳng là gì cả.

- Ko có ý nghĩa sao?em đã lun chờ anh đến thực hiện lời hứa của mình..
- Tại sao pahir như vậy chứ?
- Vì em mún thực hiện lời hứa đó.Vì anh em cx đã từ bỏ những ng đàn ông khác.
- Từ khi nào em thích tổn thương ng khác vậy.
- Sao?
- Trc đây em cx ns em iu tôi nhưng sau đó lại ns tình cảm đó chỉ là trò đùa của sự thương hại.Em có biết tôi đau lắm ko?hắn tức giận ko kiềm chế cảm xúc
- Xin lỗi...Nó thật đã mún quên hẳn nhưng khi nhìn thấy hắn ý nghĩ đó lại biến mất.Nó vẫn rất iu hắn.
- Ko cần phải xin lỗi.
- Cho em cơ hội.
- Để 1 lần nữa làm tổn thương tôi.
- Em...

Hia ng rơi vào trạng thia sim lặng.Nó pahs vỡ bầu ko khí đó:

- Ns thật cho em bik anh có nhớ em ko,có nhớ lời thề của chúng ta ko.Anh còn mún thực hiện lời hứa vs em ko.
- Ko.

Nó thoáng chút buồn,nhưng nó nhìn vào cổ của hắn.Sợi dây chuyền vẫn còn hắn vẫn còn giữ

Nó vui lắm..nó biết hắn vẫn lun iu nó mà.

- Ns dối,tên xui xẻo nhớ nhé em chỉ ns 1 lần thôi

EM YÊU ANH VÀ EM SẼ KHIẾN ANH IU EM LẦN NỮA.

Hắn ngây ng nhìn nó.Nó hét xong đã bỏ chạy.Pahir rồi nó vẫn còn cơ hội mà cần gì pahir buồn.Hắn sẽ phải iu nó lần nữa.Nó tin như vậy..ko phải cố gắng và hoàng tử sẽ lun bên nhau sao.

25. Chương 25

Sáng sớm hôm nay tâm trạng của nó rất tốt.À không phải nói là rất rất tốt mới đúng.Nó trong đầu đã chuẩn bị sẵn kế hoạch để lấy lại trái tim chàng hoàng tử của mình.Nói là kế hoạch chứ thật ra chưa ra gì hết,nó còn chưa biết liệu có thể tiếp cận hắn không chú đừng nói là...

Nó đến công ti khá sớm,công ti vẫn còn thừa thớt.Nó mua một li cafe đen,vừa đứng vừa trầm ngâm ngắm xuống phái dưới.Ồ có phải là xe của hắn hay không kia,là xe của hắn.Hắn đến từ khi nào vậy nhỉ.Xem ra hôm nay nó đến sớm là một điều rất tốt nha.

Nó nhanh chóng bước xuống dưới nhưng hắn đâu rồi.Nó thoáng buồn nhưng chỉ cần nghĩ đến việc nó sẽ được gặp hắn trong 1 thời gian dài là nó không thể nào không vui đến phát điên được.Nó chậm chạp đi lên sân thượng ở trên này nó mới thấy thoải mái.tận hưởng không khí trong lành,mát mẻ.Nó ngân nga hát bài Love Story mà nó yêu thích.Nhưng có vẻ tiếng hát của nó đã làm ột người ở góc tường có vẻ khó chịu.Người đó bước ra nói với nó:

- Cô à đây đâu phải là nhà của cô đâu,sao lại phá giấc ngủ của người khác như vậy là bất lịch sự đấy.

Nó cảm thấy giọng nói này quen quen nha,là giọng nói nó hằng ngày mong được nghe.Nó từ từ ngược lên nhìn người đối diện,vô cùng ngạc nhiên:

- Anh...anh...Gia Phong cuối cùng cũng gặp anh ở đây.Em đã tìm anh ở phía dưới hóa ra anh ở đây

- Là em.Không ngờ đấy.Gia Phong vẫn giữ cái giọng nhàn nhạt đó.

Lúc này làm nó nhớ tới lần đầu trên máy bay,hắn cũng chê giọng hát của nó như bây giờ vậy

Hắn nằm xuống ngẩng mặt lên trời cao khẽ nhếch môi cười

- Ê tên xui xẻo anh nhìn gì vậy?Nó tự nhiên nằm cuống bên cạnh hỏi

- Trời mây có gì quan trọng với em sao?

- có chứ khác mà,có em nhìn cùng anh chẳng phải là rất tốt sao?

Hắn không trả lời trong lòng cũng có chút vui vẻ không thể nào giải thích nổi

Nó nhìn hắn,đã lâu rồi nó chưa nhìn kĩ khuôn mặt này của hắn.Vẫn điển trai như ttruwowcs à không đúng đẹp trai hơn rồi.

- Đẹp lắm hay sao mà nhìn hoài vậy.Hắn thản nhiên nói.

- Không không đừng tưởng bỏ nha.Anh xấu như vậy còn lâu em mới nhìn.Em nhìn trời mây giống anh thôi nha.

- Ủ có ai nói thêm gì đâu.

Họ im lặng,sự im lặng đó có lẽ làm họ càng gần nhau hơn.Đôi khi sự im lặng khiến cho hai con người sẽ hiểu rõ về nhau hơn.Nó và hắn có lẽ mất không hướng về đối phương.Nhưng chắc chắn sâu trong trái tim,họ đang hướng về nhau.

- Chúng ta mau trở về làm việc thôi.Hắn nói

- Anh à,em muốn nói câu này thêm lần nữa.Em yêu anh.Nhất định anh pahir là của em.

Nó tự tin nói về mặt đắc thắng.

- Tùy ý của em thôi.Nhưng không dễ đâu nha.anh sẽ chờ...hắn nói đôi môi bất giác nở nụ cười rục rỏ.

Nó đứng ngây ra tại chỗ hắn cửa ra khỏi nó hét lên

- Anh ấy nói anh ấy sẽ chờ mình,vậy là mình vẫn còn cơ hội.Hihihi

Nó không ngờ là hắn vẫn chưa đi,hắn vui vẻ trước bộ dạng của nó.Thật dễ thương.Nhưng đừng tưởng là hắn tha thứ cho nó.Hắn cần có thời gian nhiều hơn để chấp nhận nó thêm lần nữa.Hắn không muốn sự việc 5 năm trước lại diễn ra một lần nữa.Có lẽ thời gian sẽ cho hắn đáp án về tình cảm của mình.

26. Chương 26

Sáng hôm nay nó dậy sớm chuẩn bị đi làm,nó không muốn một tháng mà đến mấy lần đi muộn đâu.Nó muốn ngủ nó chỉ muốn ngủ mà thôi.Nhưng đi làm cũng không phải không có gì không tốt,nó có thể gặp hắn.Nghĩ vậy cũng đủ vui rồi.Nó nhanh chóng thay đồ,uống một ít sữa vội vã đi làm.Và hình như có lẽ nó đã quên mất lọ thuốc quan trọng của nó rồi.Từ ngày nó phẫu thuật đến giờ hầu như nó luôn phải mang thuốc bên người.Thỉnh thoảng cơn đau đầu lại xuất hiện nhưng dạo gần đây tâm trạng nó vui vẻ nên hình như cơn đau đầu cũng vì thế không xuất hiện nhiều.Cũng bởi vậy nên mới chủ quan...

Nó tung tăng bước vào phòng làm việc.Nó để ý thấy hình như hôm nay mọi người hình như có vẻ ai cũng hơn ở hết.Đương nhiên với cái bản tính tò mò thì nó không thể không quan tâm đến.Nó hỏi Ngọc đưa bạn mới quen,và theo như Ngọc nói thì sắp đón vị giám đốc trẻ tài năng.Nghe nói cô ấy xinh đẹp,gia đình tuy không giàu có nhưng lại có nghị lực nên hiện tại còn trẻ đã nổi tiếng bởi tài năng thiết kế của mình.Cô

không hề muốn làm nhà thiết kế ột công ti nào nhưng cũng chẳng hiểu vì sao lại đồng ý đến công ti này làm.Nhưng thôi nó cũng chẳng quan tâm nữa.

Mới 9h sáng ai cũng tấp nập chuẩn bị đón vị giám đốc tài ba này.Haizz mọi người vui vẻ như vậy làm nó cũng không thể làm ngơ nữa.Nó cũng tò mò về cô gái này lắm,nhưng sao giờ này còn chưa thấy Gia Phong.Không thấy hẳn nó cũng không thể chú ý vào việc gì nữa.

- TẤT CẢ NHÂN VIÊN TẬP TRUNG XUỐNG ĐẠI SẢNH CỦA CÔNG TI

Là lao thông báo,khi nào có việc quan trọng thì cái loa này mới hoạt động.Khỏi cần nghĩ nó cũng biết là việc quan trọng gì rồi.Nó thông thả bước đi,tay vẫn cầm cái bánh nhai nhồm nhoàm.Chả biết nó có còn là con gái không nữa.Chỉ là một nhà thiết kế có gì đâu mà pahir quan trọng vậy,hồi nó vào đây không muốn ai biết thân phận của mình để đỡ phiền phức còn cái cô này...

- Xin chào mọi người tôi là Nguyễn Thanh Lam.Mọi người có thể gọi tôi là Thanh Lam cũng được nhé.Thanh lam cười tươi để lộ chiếc răng khểnh vô cùng đáng yêu.

Nói thật thì Nhi cũng thấy cô gái này cũng xinh đẹp và cũng có danh tiếng ở Mỹ.Nhưng sao tự nhiên lại không có thiện cảm lắm.Có lẽ là do chàng trai đứng bên cạnh Thanh Lam đang cười cười nói nói rất vui vẻ.Chắc chắn ai cũng biết đó là ai rồi phải không ạ.Ngoài anh Gia Phong thì còn ai đâu.

“Đàn bà con gái ai đời lại cười nói với một người con trai ngay trước mặt mọi người vậy chứ,ừ thì thiếu gì đàn ông mà cứ phải vui vẻ với người đó chứ”

Ấn tượng về Gia Lam với Hoàng Nhi lần đầu tiên không được tốt lắm,cái này thì bất cứ cô gái nào thấy người mình yêu bên cạnh người khác ai chẳng tức giận chứ.Nhưng còn ấn tượng của thanh Lam về bạn Hoàng Nhi hay ghen thì sao nhỉ?

27. Chương 27

Vừa mới kết thúc,Hoàng Nhi đã nhanh chóng quay trở về phòng làm việc.Đương nhiên là nó cũng lười 18 đời nhà hẳn ra chào hỏi rồi.Nó thầm nghĩ,nếu chỉ là quan hệ bình thường thì đâu cần phải thân mật vậy chứ.Ừ thì nó với hẳn không còn là người yêu của nhau nữa nhưng mà cũng nên nghĩ cho nó với chứ.NÓ có chút buồn,à không phải là rất buồn mới đúng chứ.Nó miên man trông cái suy nghĩ nó và thật không thể ngờ nó lại đắm sầm vào hai người đằng trước.

- Bực mình quá,bộ không có mắt hả?Một giọng nữ vang lên,mà giọng này sao nghe có chút quen quen nha.

Nó ngẩng đầu nhìn người đằng trước,là hẳn và cô giám đốc mới.Đấy nó nói mà hai người họ còn tay trong tay cười vui vẻ nữa chứ.Nghĩ có tức giận không?Nhưng còn cái cô kia sao ăn nói lại như vậy.Dù gì thì nó cũng không may đâu cần phải như thế

- Cô à,chỉ là tôi không may đâu cần như vậy.Tôi thấy do cô với người bên cạnh vui vẻ tới mức không nhìn đường ấy chứ.Nó nói với giọng mỉa mai

- Cô...

Hắn đứng bên cạnh nhìn nó,tự nhiên một cảm giác vui vẻ dâng tới.hắn cũng không giải thích được,nhìn nó như vậy hẳn thấy vui vui.Hắn lắc đầu,nhẹ nhàng nói với nó:

- Cô Lâm,coi như bỏ qua chuyện này.

- Cô lâm?Nó thoáng buồn hẳn gọi nó là cô Lâm sao mà nghe khách sáo quá.Nó không muốn đâu

Nó quay đầu bỏ đi,chẳng thèm nhìn hẳn một cái nữa.Nó thực ghét hẳn mà.Hắn nhìn nó bỏ đi lòng tự nhiên buồn bã,sao nhìn bóng nó lại cô đơn thế kia.Hắn vẫn yêu nó ư?Không hẳn không thể bỏ qua như vậy được

Nó về nhà nằm trên giường không thèm ăn cơm.Nhỏ Trâm thấy nó như vậy lo lắng lên nói chuyện:

- Nhi mày sao thế? Có chuyện gì à?
- Cô Lâm, Gia Phong đã xưng hô như vậy với tao. Hắn còn vui vẻ đi với người con gái khác. Tao chịu không nổi. Nó khóc, đây là lần thứ mấy nó khóc vì hắn rồi, chính nó cũng không biết nữa.
- Mày đừng nghĩ lung tung, à đúng rồi sắp tới công ti sẽ đi leo núi đó. Tao với anh Nam cũng sẽ đi. Mày cũng nên đi đi, cho đầu óc nó khuây khỏa
- Tao không muốn đi đâu. Nó lạnh nhạt nói. Tâm trạng gì mà đi chứ
- Thôi đi có Gia Phong nữa đó.

Gia Phong? Hắn cũng đi vậy thì nó thà ở nhà còn hơn. Nhưng mà liệu Thanh Lam có đi cùng không? Chắc chắn là có cô ta là giám đốc chắc phải đi rồi. Nếu vậy nó phải đi mới đúng. Nó phải làm cho hắn và Thanh Lam không thể ở bên nhau được.

28. Chương 28

Cuối cùng cũng đến ngày leo núi rồi. Nó cũng rất mong chờ ngày leo núi hôm nay, vậy là nó có thể ở bên cạnh của hắn rồi. Nghĩ đến cảnh hắn cùng nó leo núi là nó muốn nhảy lên hét vì sung sướng rồi. Tuy còn giận hắn chuyện hôm đó nhưng mà dù sao thì nó cũng không phải giận dai lắm, với lại còn được đi chơi cùng hắn đã tốt lắm rồi. Khi nào hắn chưa yêu người con gái khác thì nó còn cơ hội. Nó vui vẻ thu xếp hành lý. Có thể nói là không ai như nó, đi leo núi còn vác theo một đồng hồ ăn vặt. Nó hí hửng mặc chiếc áo thun in hình gấu cùng với chiếc quần bò lửng tóc búi cao đội mũ phớt trông nó rất teen nhá.

Lại nói về hắn, mấy ngày nay không thấy nó tới tìm hắn. Không biết nó có còn giận hắn hay không nữa. Hắn cũng thấy mình có lỗi khi tỏ vẻ không quen nó làm nó tổn thương. Nghe mọi người nói hôm nay nó cũng sẽ đi cùng tất cả mọi người điều đó làm thấy rất vui trong lòng. Nếu mà nói hắn không có rung cảm gì trước nó thì là giả, tình cảm hắn dành cho nó vẫn vậy nhưng hận thù cùng tổn thương mà nó mang đến cho hắn thật khó mà vứt bỏ. Hắn yêu nó rất yêu nhưng hắn sợ nó lại tổn thương hắn, nếu xảy ra lần nữa hắn khó lòng chịu nổi. Hắn không muốn lại giống 5 năm về trước...

Tất cả mọi người đều tập trung tại công ti, ai cũng trang điểm chọn đồ đẹp duy có mình nó lại diện đồ y như con nít vậy. Anh hai và nhỏ Trâm cũng đi nhưng hai người họ đi xe riêng với nhau nên nó phải đi xe của công ti. Nhưng sự cố lại xảy ra tất cả xe đều kín chỗ hết trơn luôn, cũng tại nó không nhanh chân thôi. Vấn đề quan trọng là tất cả xe đều kín còn nó thì sao? Nó bực bội gọi điện cho Nam, tưởng rằng ông nhai hai sẽ quay lại đón đứa em gái song sinh này thì anh lại tạt cho nó một gáo nước lạnh "Em ở nhà hoặc là lấy xe tự đi đi nhé" rõ ràng là biết nó không thể lái xe vậy mà còn.... Nhưng nó đâu biết tất cả đều là chú ý của anh hai nó và như bạn thân của nó bày ra để giúp nó có cơ hội gần gũi với người đó hơn

- Nay không đi sao? Một giọng nam trầm ấm vang lên làm nó giật mình
- Gia Phong? À xe hết chỗ rồi anh hai của em cu đã đi trước
- Lên xe đi

Gia Phong ném cho nó một câu, tuy câu nói đó không có tình cảm nhưng mà làm nó vui lạ thường. Hắn vẫn còn để ý nó vậy là nó còn có cơ hội. Nhưng trên xe còn có một con kị đà nữa. và con kị đà đó không ai khác là cô ta Thanh Lam. Nó rất tức giận. Sao hắn có thể cho cô ta đi cùng xe được chứ

29. Chương 29

Khuôn mặt đáng yêu của nó tỏ vẻ tức giận, không vừa lòng. Gia Phong lén nhìn nó, bất giác cười rồi lắc đầu lòng thầm nghĩ "Cô ấy vẫn như vậy, thật trẻ con". Không phải Gia Phong muốn cho Thanh Lam đi cùng xe mà cô mới về nước không quen đường nên Gia Phong mới giúp đỡ thôi.

Suốt hai tiếng đi xe mà nó và hấn cũng không nói với nhau câu nào. Nói đúng hơn là không tiện để nói bởi vì có người thứ ba ở đây mà. Nó có bao điều muốn nói với chàng trai ngồi trên nha, nó muốn cười vui vẻ muốn trêu chọc hấn.

Hấn cũng không thích sự im lặng muốn nói gì đó nhưng nghĩ lại rồi lại thôi. Cuối cùng cũng đến nơi, khuôn mặt ai cũng mệt mỏi. Vừa đến nơi thì nh hai với nhỏ Trâm đã chạy lại chỗ đó, tươi cười hỏi:

- Sao rồi. Mày đi cùng với Gia Phong có vui không? hai người nói lại tình xưa chưa?

- Tôi phải xử tội hai người mới được. Hừ cái cô Thanh lam đó cũng ở trên xe, chúng tôi chẳng nói được câu gì cả.

- HẢ??? Thanh Lam cũng đi sao? Sorry mày nhá.

Anh hai của nó không nói gì chỉ xoa đầu nó. Thực ra anh muốn nó với Gia Phong quay lại bên nhau, anh nhiều lần thấy em gái mình khóc cũng xót thương muốn đến nói mọi chuyện 5 năm trước cho hấn nghe. Nhưng cứ mỗi lần như vậy thì nó lại khóc lóc xin anh giữ bí mật. Nhìn nó ở ngoài mạnh mẽ ít khi khóc nhưng anh biết em gái mình rõ nhất. Ngoài miệng nói không sao nhưng trong lòng thì đang đau rất nhiều. Đôi khi anh tự hỏi mình được hạnh phúc như vậy có thật công bằng với em gái.

- anh hai đừng xoa đầu em nữa mà. Tiếng nói của nó kéo anh ra khỏi dòng suy nghĩ của mình

- Nhóc. ĐI thôi

Nó không hề biết rằng đằng sau có một người đang nhìn nó với ánh mắt đầy yêu thương.

Ban tổ chức phân chia nhóm. Nó với nhỏ Trâm và anh hai nó một đội. Còn Gia Phong thì với thanh Lam và cô nhân viên thư kí. theo như luật chơi thì mỗi đội phải leo núi tìm ra hai sợi dây chuyền tình nhân mà tổ chức đã chôn. Nó thấy rất thu vị với trò chơi này, tìm báu vật là sở thích của nó.

Thời gian bắt đầu nó vừa leo vừa nhìn sang bên cạnh. Nó nhìn hấn đang leo rất nhanh, trước đây nó cũng không biết hấn rất giỏi leo trèo vậy nha. Nó mệt nhưng chỉ cần nhìn hấn nó đã thấy vui rồi. Thật hoàn hảo nếu hấn và Thanh Lam không cùng một đội, nn thở dài.

hình như hấn cảm thấy có người nhìn mình nên cũng quay đầu sang. Lúc này bốn mắt chạm nhau nó không khỏi ngượng ngùng, vội quay đi. hấn nhìn nó vậy cũng chẳng biểu cảm gì tiếp tục leo núi.

Sau gian na cuối cùng nó cũng leo tới đỉnh và giờ công việc là phải đi tìm sợi dây chuyền. Nó vừa lên cũng là lúc đội của hấn đến nơi. Nó nhìn hấn lau mồ hôi cho Thanh Lam, nó không khỏi ghen tị. Nó cũng mệt mà, nó cũng chảy mồ hôi mà sao hấn không tới quan tâm nó? Nó không còn quan trọng nữa sao? Nó cảm thấy tủi thân vô cùng.

Nó cố làm như mình không thấy gì quay mặt bỏ đi. Nó khóc, nó buồn nhiều lắm. Hấn nhìn thấy nó như vậy không khỏi lo lắng. tuy hấn vẫn còn hận nó chuyện ngày trước nhưng giờ thì dường như nỗi hận đó đã tan biến đi không ít. Hấn ôm nó vào lòng như trước đây.

- Gia Phong em có chuyện muốn nói với anh. thanh Lam đứng bên cạnh nắm lấy tay hấn nói

- Được. Hấn nhẹ nhàng đáp nhưng ánh mắt vẫn nhìn về phía cô gái vừa đi

Thanh Lam kéo tay hấn, khuôn mặt xinh đẹp của cô bỗng đỏ ửng thường. Thanh Lam nhìn vào mắt hấn nghiêm túc nói

- Em yêu anh. Cho em cơ hội, em sẽ ở bên anh, hằng ngày chăm sóc anh.

- Thanh Lam anh....

hắn ngập ngừng không biết tả lời ra sao bởi hắn cũng lo cho Thanh lam. Hắn sợ nếu hắn từ chối thì cô sẽ đau lòng. Hắn không muốn tổn thương Thanh lam nhưng hắn biết cũng không nên cho cô cơ hội. Như vậy cả hai đều đau khổ thôi

Nhưng hắn sợ có sự ngập ngừng của hắn như nhát dao đâm vào trái tim của nó. Nó không còn hi vọng gì nữa. Tình cảm của nó giờ chỉ là đơn phương. Nó yêu hắn sâu đậm. Nó hẳn sẽ ghét bỏ nó nhưng nó luôn tin nếu hắn chưa yêu ai thì nó còn cơ hội. Nhưng hiện tại hắn... Nó muốn chạy đến ôm chặt hắn không cho hắn ra khỏi vòng tay của nó.

tất cả là do nó ngu dốt. tất cả lỗi của nó. Nếu nó không bỏ đi nếu nó không nói lời tuyệt tình như vậy thì có lẽ giờ hắn và nó có thể hạnh phúc rồi. Nó không cam tâm đâu.

Nó mệt mỏi rồi, nó ngã xuống ngất lịm cơn đau đầu lại tái phát

30. Chương 30

Nó ngất lịm đi chẳng còn biết trời đất gì nữa. Nhưng nó có thể cảm nhận được sự ấm áp quen thuộc mà ngày đêm nó mong ước. Nó biết chỉ có trong mơ nó mới có được chiếc ôm ấm áp của hắn. Nếu là mơ thì xin hãy cho nó chìm vào giấc mơ này vĩnh viễn... vĩnh viễn không xa rời hắn.

Nó được đưa vào phòng cấp cứu, anh hai và nhỏ Trâm bồn chồn lo lắng cho nó. Mọi người cầu mong nó có thể qua khỏi cơn nguy hiểm. Tất cả chìm vào trong sự lo lắng, nhưng hắn lại ung dung đến lạ thường. Điều này làm cho Nam tức giận:

- Thằng khốn dù mày có hận nó đến đâu cũng nên lo lắng một chút cho nó. tất cả vì mày mà em gái tao phải rơi vào tình trạng nguy hiểm. Đã bao giờ mày đặt mình vào vị trí của nó mà suy nghĩ chưa? Nó vì mày mà mới trở về. Vì mày mà nó cam chịu tất cả. Vì mày... tất cả đều vì mày. Thế nhưng mày làm được gì cho nó. Mày chỉ biết làm nó tổn thương, làm nó khóc mà thôi. hạng người như mày không xứng nhận được tình cảm của em tao.

Từng lời nói của Nam như một nhát dao đâm vào trái tim của hắn. Ai nói là hắn không quan tâm? Hắn đang lo cho nó, khi nhìn thấy nó ngất xỉu hắn như phát điên lên. Hắn chỉ biết ôm nó vào lòng. Nó nhẹ hơn hồi xưa rất nhiều. Đến giờ hắn mới để ý khuôn mặt nó hốc hác không còn cái nét vui vẻ hồn nhiên như xưa nữa. bây giờ nếu có 1 điều ước hắn muốn mình là người nằm trong đó chứ không phải là nó. Hắn muốn chịu thay nó. Có lẽ nó đang đau lắm.

- Ai là người nhà bệnh nhân Lâm Hoàng Nhi. Bác sĩ bước ra ngoài vẻ mặt trông có vẻ bớt lo lắng hơn lúc nó vừa được đưa vào cấp cứu

- Tôi là anh hai của con bé.

- Tôi là chị dâu của nó. (hơi chị đã cưới anh Nam đâu nhỉ)

Trâm và Nam cùng lên tiếng. riêng hắn không lên tiếng im lặng tựa đầu vào tường. Hắn đâu có tư cách gì để lên tiếng chứ

- Cô ấy không sao. Nhưng hình như cô ấy có tiền sử u não phải không?

U Não? Hắn ngập ngừng vô cùng. Sao nó lại mắc căn bệnh này? Từ bao giờ?

- Phải em gái tôi mắc bệnh này 5 năm trước nhưng đã cắt bỏ khối u rồi

31. Chương 31

Lời nói của Hoàng Nam làm hấn như muốn phát điên lên. Nó bị bệnh nặng như vậy mà lại không nói cho hấn biết. Chưa bao giờ hấn cảm thấy đau như bây giờ.

- Đó là lí do vì sao ngày đó nó chia tay với cậu. Nó không muốn mình trở thành gánh nặng của cậu. Chính vì vậy nó thà lựa chọn một mình đau khổ.

Hóa ra vì lí do đó mà nó lại từ bỏ hấn. Hấn thật ngu ngốc. Đáng lí ra hấn không nên đối xử với nó như vậy.

- Hoàng Nhi thành thật xin lỗi em. Anh sai rồi.

Hấn tự đánh vào người mình. Hấn không xứng đáng với tình yêu mà nó dành cho. Làm sao có thể làm nó tha thứ cho hấn? Hấn phải làm gì đây

Mới sáng sớm, hấn đã vào viện thăm nó. Nó vẫn hôn mê chưa tỉnh. Cứ nhìn nó như vậy mà lòng hấn đau như cắt. Nó cứ ngủ chẳng thèm mở mắt nhìn hấn lấy một lần.

- Nhi em biết không, hôm nay là ngày ra mắt sản phẩm mới của công ti chúng ta. Những bộ trang phục do em thiết kế được mọi người rất yêu thích. EM mau tỉnh lại đi. Anh biết anh sai rồi. Anh xin lỗi, ngàn lần xin lỗi em. Anh ngu ngốc quá phải không? Tại sao anh lại có thể nghi ngờ tình cảm của em được chứ. 5 năm qua với anh là chuỗi ngày của địa ngục khi không có em. Anh cứ như tên điên không ngày nào không nghĩ đến em. Lúc em chia tay với anh là lúc anh cảm thấy trời đất như sụp đổ. Anh không thể tin vào tình cảm được nữa. Khi em đột ngột trở về và nói muốn bắt đầu lại. Em có biết anh đau như thế nào không? Em đã làm tổn thương trái tim anh sâu như vậy thế mà chỉ một lời nói lại muốn anh tha thứ cho em. Anh không làm được. Anh biết mình còn yêu em nhưng sự tổn thương trước đây làm anh không dám đối diện với em. Anh sợ nếu mình mở lòng với em anh sẽ đau thêm lần nữa. Thế nhưng giờ thì anh biết rồi, nỗi đau mà anh từng chịu không thể so được với em. Chắc em phải đau khổ lắm. Mau tỉnh lại đi. Xin em đấy

Hấn khóc. ai nói đàn ông không khóc chỉ là họ sẽ khóc trước ai thôi. Với người con gái họ yêu thì họ sẵn sàng rơi nước mắt bỏ đi tôn nghiêm một người đàn ông

Ngón tay của nó khẽ cử động. Hấn khóc nó cũng khóc. Nó khẽ mở mắt ra nhìn hấn. Đôi môi khẽ nở nụ cười hạnh phúc.

Chắc chắn bây giờ không còn gì hạnh phúc hơn nữa rồi. Với họ chỉ cần ở bên nhau như vậy là quá đủ rồi.

Hạnh phúc chỉ đơn giản là nhìn thấy nụ cười của người mình yêu.

Hạnh phúc chỉ đơn giản là được nắm lấy tay người mình yêu đi đến suốt cuộc đời.

Tình yêu của hai người cũng vậy. Tuy xa cách 5 năm nhưng trái tim hai người vẫn luôn hướng về nhau. Họ trải qua một cuộc tình có niềm vui hạnh phúc, đau khổ và cũng có sự xa cách. Hiểu lầm dù lớn thế nào trái tim bị tổn thương bao nhiêu thì cuối cùng tình yêu của họ vẫn mang họ về với nhau.

Và có lẽ nguyệt lão đã gắn kết họ với nhau. Gia Phong và Hoàng Nhi hai người vô tình gặp gỡ nhau trên máy bay, đó có lẽ cũng là duyên phận. Việc họ là hôn phu của nhau cũng là duyên phận mà ông trời sắp đặt. Ngay từ khi sinh ra giữa họ đã có sợi dây gắn kết.

Còn việc hai người có sống hạnh phúc hay không thì đó là chuyện của tương lai.

Có lẽ ở một nơi nào đó một người cũng đang chờ đợi bạn đến bên cạnh.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/u-to-thich-cau-ten-xui-xeo>